

**40 casos greus
de discriminació
lingüística a les
administracions públiques**



**“En español
o nada”**

**PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA**

L'ONG DEL CATALÀ.

Títol: “En espanyol o nada” 40 casos greus de discriminació lingüística a les administracions públiques, 2007-2013

Tècnic de l'estudi: Eloi Torrents Vivó

Col·laboradors: Marc Cristià Castellví; Bernat Gasull i Roig i Ariadna Montcusí i Montserrat

Juny 2013
Barcelona

Plataforma per la Llengua

Via Laietana, 48 A, principal 2a

08003 Barcelona

93 321 18 03

www.plataforma-llengua.cat

SUMARI

1.Introducció.....	pàg 1
2.Legislació lingüística i drets lingüístics dels ciutadans.....	pàg 4
3.Metodologia.....	pàg 21
4.40 casos de discriminacions lingüístiques: 2007-2013.....	pàg 25
5.Ànlisi dels casos de discriminació lingüística.....	pàg 65
6.Anàlisi dels casos de discriminació lingüística per territoris.....	pàg 72
7.Conclusions.....	pàg 77

1- Introducció

En els darrers temps, **les entitats de defensa de la llengua catalana i els mitjans de comunicació es fan ressò periòdicament de casos de discriminació lingüística que pateixen ciutadans dels territoris de parla catalana sota sobirania espanyola davant de funcionaris i treballadors de les administracions públiques per expressar-se en llengua catalana.** Davant aquesta realitat intolerable, des de la Plataforma per la Llengua s'ha cregut necessari elaborar un informe en què es recullin una part significativa d'aquests casos ocorreguts als territoris de parla catalana durant el període comprès entre 2007 i els quatre primers mesos de 2013, per tal de conscienciar l'opinió pública sobre aquesta qüestió.

En aquest informe s'exposen 40 casos de discriminacions lingüístiques greus comeses per les administracions públiques que han patit ciutadans dels territoris de parla catalana. **Malauradament, els casos relatats només són una part de totes les discriminacions de caràcter lingüístic que es produeixen, atès que en molts casos les víctimes d'aquestes vexacions il·legals no les denuncien ni tampoc arriben a les entitats de defensa de la llengua ni als mitjans de comunicació. En aquest sentit, els casos descrits són tan sols la part visible d'una problemàtica molt més extensa.**

La recollida de la informació s'ha basat en els casos de discriminació que ha gestionat la Plataforma per la Llengua i també altres entitats de defensa de la llengua i cultura catalana, com ara l'Obra Cultural Balear, Acció Cultural del País Valencià o Òmnium Cultural. I, de manera complementària, també s'ha realitzat una cerca sobre aquests incidents discriminatoris apareguts en els mitjans de comunicació. En molts casos, s'han utilitzat les dues fonts per obtenir la màxima informació dels episodis de discriminació per motius lingüístics a les administracions públiques.

Aquest tipus de coaccions i vexacions per emprar la llengua catalana a les instàncies públiques no només són una pràctica de caràcter xenòfob i totalment inacceptable en el marc d'una societat democràtica del segle XXI, sinó que també són un acte il·legal segons l'ordenament jurídic actual. Els estatuts d'autonomia de Catalunya, Illes Balears i el País Valencià i les lleis que en deriven prohibeixen qualsevol tipus de discriminació per motius lingüístics i garanteixen, sobre el paper, el dret dels ciutadans d'aquests territoris a expressar-se en català davant les administracions públiques. Més enllà de la legislació estatal, l'Estat espanyol ha signat i ratificat la Carta europea de la llengües regionals o minoritàries; per tant,

està obligat a garantir una sèrie de drets lingüístics a les comunitats lingüístiques que resideixen dins el territori estatal, com la catalana.

L'informe s'estructura en diferents apartats. Primerament, **es dedica un capítol a la legislació legal en l'àmbit dels drets lingüístics, posant una especial atenció en els drets lingüístics reconeguts en la legislació autonòmica dels territoris de Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià.** També es repassen els drets lingüístics que garanteix la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, signada i ratificada per l'Estat espanyol, i, en conseqüència, **d'obligat compliment per les autoritats estatals.** Per últim, també s'esmenten els aspectes relacionats amb els drets lingüístics continguts en la Declaració universal dels drets humans i es descriu breument la Declaració universal dels drets lingüístics.

En l'apartat tercer s'expliciten els criteris metodològics en la recollida dels casos de discriminació lingüística durant el període sotmès a estudi, del 2007 als quatre primers mesos de 2013. També es deixa clar que els 40 casos recollits tan sols són una part de tots els casos de caràcter discriminatori per emprar la llengua catalana que pateixen els ciutadans dels territoris de parla catalana, atès que hi ha una part important de discriminacions que no poden ser recollides perquè no han aparegut als mitjans de comunicació o no han estat comunicades a les entitats de defensa de la llengua catalana i els drets lingüístics.

Seguidament, **el quart capítol aplega 40 casos de ciutadans i ciutadanes que han estat discriminats lingüísticament a les administracions públiques durant el període 2007-2013.** Cada cas compta amb una fitxa informativa en què es detallen diferents característiques de la discriminació (data, administració implicada, organisme o institució infractora, entre altres variables), juntament amb una descripció del cas i una referència a la font o fonts d'on s'ha obtingut la informació.

Es dos darrers apartats es dediquen a fer una anàlisi estadística de les discriminacions lingüístiques recollides en el capítol anterior. El capítol cinquè inclou una radiografia de les característiques de les discriminacions; la distribució d'aquestes en funció del territori (Catalunya, Illes Balears i País Valencià) o la comarca o illa en què es van produir; el nombre de discriminacions recollides en funció de l'any o les administracions i organismes implicats. També s'examina la proporció de discriminacions que han acabat amb agressió física o el volum d'agressions per àmbits o sectors (forces de seguretat de l'Estat, justícia, educació, serveis de salut...). Per últim, en l'apartat sisè es comparen les característiques de les discriminacions en funció del territori (Catalunya, Illes Balears i País Valencià) per constatar si existeixen o no diferències substancials.

La Plataforma per la Llengua desitja que aquest informe serveixi per conscienciar l'opinió pública i els responsables polítics sobre aquests actes il·legals i profundament antidemocràtics que pateixen els ciutadans dels territoris de parla catalana per exercir els drets lingüístics reconeguts en l'ordenament jurídic estatal. En aquest sentit, l'entitat expressa el seu compromís amb tots els ciutadans i ciutadanes que hagin patit vexacions o discriminacions per utilitzar la llengua catalana amb normalitat en les relacions amb les administracions públiques. Així mateix, l'entitat posarà en coneixement dels responsables polítics pertinents tot aquest seguit de casos discriminatoris i il·legals i els demanarà que prenguin les mesures necessàries perquè aquests casos no tornin a succeir. Tampoc descarta, en cas que l'Estat espanyol no prengui les mesures oportunes, denunciar tot aquest seguit de vulneracions dels drets civils i lingüístics dels ciutadans dels territoris de parla catalana al Consell d'Europa, a la Unió Europea i a les institucions internacionals que consideri oportú, amb l'objectiu de garantir els drets de la ciutadania i la plena normalització lingüística de la llengua catalana.

2- Legislació lingüística i drets lingüístics dels ciutadans

Introducció

Malgrat que el català no és llengua oficial de l'Estat espanyol (aquesta condició queda únicament reservada a la llengua castellana) sí que compta amb reconeixement oficial en algunes de les Comunitats autònomes on és llengua pròpia. Aquest és el cas de Catalunya, Illes Balears i País Valencià. A continuació, es realitzarà un breu repàs a la legislació lingüística de les tres Comunitats autònomes, posant una especial atenció en els aspectes relacionats amb els drets lingüístics dels ciutadans en les relacions amb les administracions públiques.

Legislació sobre drets lingüístics a Catalunya

En l'àmbit territorial d'actuació de la Generalitat de Catalunya, l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 - norma fonamental de l'ordenament jurídic català i Llei orgànica espanyola -, i la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, són les normatives on més es detallen els drets lingüístics dels ciutadans. En el cas de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 l'article 33 estableix els drets lingüístics dels ciutadans en relació a les administracions públiques:

Llei 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

Capítol III. Drets i deures lingüístics

Article 33. Drets lingüístics davant les administracions públiques i les institucions estatals

- 1. Els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística. En les relacions amb les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya, totes les persones tenen dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin. Aquest dret obliga les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques.*
- 2. Totes les persones, en les relacions amb l'Administració de justícia, el Ministeri Fiscal, el notariat i els registres públics, tenen dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin en totes les actuacions judicials, notariales i registrals, i a rebre tota la documentació oficial emesa a Catalunya en la llengua sol·licitada, sense que puguin patir indefensió ni dilacions indegudes a causa de la llengua emprada, ni se'ls pugui exigir cap mena de traducció.*
- 3. Per a garantir el dret d'opció lingüística, els jutges i els magistrats, els fiscals, els notaris, els registradors de la propietat i mercantils, els encarregats del Registre Civil i el personal al servei de l'Administració de justícia, per a prestar llurs serveis a Catalunya, han d'acreditar, en la forma que estableixen les lleis, que tenen un nivell de coneixement adequat i suficient de les llengües oficials, que els fa aptes per a complir les funcions pròpies de llur càrrec o de llur lloc de treball.*
- 4. Per a garantir el dret d'opció lingüística, l'Administració de l'Estat situada a Catalunya ha d'acreditar que el personal al seu servei té un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, que el fa apte per a complir les funcions pròpies del seu lloc de treball.*
- 5. Els ciutadans de Catalunya tenen el dret de relacionar-se per escrit en català amb els òrgans constitucionals i amb els òrgans jurisdiccionals d'àmbit estatal, d'acord amb el procediment establert per la legislació corresponent. Aquestes institucions han d'atendre i han de tramitar els escrits presentats en català, que tenen, en tot cas, plena eficàcia jurídica.*

Per tant, en la norma fonamental de l'ordenament jurídic català, es garanteix el dret dels ciutadans de Catalunya d'expressar-se en llengua catalana amb totes les institucions públiques, incloses les d'abast estatal, radicades a Catalunya. De manera complementària aquesta norma fonamental també garanteix el dret d'expressar-se per escrit en català amb els organismes constitucionals i jurídics de caràcter estatal radicats fora del territori català. No obstant això, la sentència sobre l'Estatut de Catalunya del Tribunal Constitucional de 28 de juny de 2010 ho matisa i estableix que aquest dret s'ha de regular a través d'una llei estatal, cosa que no s'ha fet.

Tot i així, la majoria d'aquests drets lingüístics dels ciutadans ja quedaven garantits en l'Estatut d'Autonomia de 1979 i també a través de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística. Aquesta normativa estableix els drets lingüístics dels ciutadans en l'article 4:

Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística

Capítol Preliminar

Article 4 Els drets lingüístics

1. D'acord amb l'article 3 de l'Estatut d'autonomia, i en el marc d'una política activa de la Generalitat per a crear condicions que permetin arribar a la igualtat plena quant als drets i deures lingüístics, a Catalunya tothom té dret a:

a) Conèixer les dues llengües oficials

b) Expressar-se en qualsevol de les dues llengües oficials, oralment i per escrit, en les relacions i els actes públics i privats.

c) Ésser atès en qualsevol de les dues llengües oficials en tots els àmbits.

d) No ésser discriminat per raó de la llengua oficial que empra.

2. Tothom pot adreçar-se als jutjats i als tribunals per a obtenir la protecció judicial del dret a emprar la seva llengua.

3. Tothom pot adreçar-se a l'Administració de la Generalitat i el Síndic de Greuges sol·licitant que, en l'àmbit de llurs competències, actuïn per garantir-li els drets lingüístics de forma específica.

La Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, garanteix, doncs, el dret dels ciutadans de Catalunya a expressar-se en català oralment i per escrit en les relacions i actes públics i privats i prohibeix la discriminació per motius lingüístics. És a dir, l'administració ha de prendre les mesures necessàries per garantir aquests drets i els ciutadans poden adreçar-se a l'Administració de la Generalitat i el Síndic de Greuges si els veuen vulnerats. Complementàriament, en els articles 11 i 12 es preveuen les accions per assegurar l'ús del català a l'administració autonòmica i estatal:

Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística

Capítol I L'ús institucional

Article 11 La capacitat lingüística del personal al servei de les administracions de Catalunya

1. El personal al servei de les administracions, les corporacions i les institucions públiques de Catalunya ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escrita, que el faci apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball.

2.Per a fer efectiu el que disposa l'apartat 1, el Govern de la Generalitat ha de garantir l'ensenyament del català al personal al servei de l'Administració de la Generalitat, de les corporacions locals, de les universitats públiques i de l'Administració de justícia de Catalunya i fomentar mesures de reciclatge d'aquest personal.
(...)

Article 12 L'Administració de l'Estat

1.Són vàlides les actuacions judicials, tant les orals com les escrites, fetes en qualsevol de les llengües oficials, sense necessitat de traducció
2.Tothom té dret a relacionar-se, oralment i per escrit, amb l'Administració de l'Estat a Catalunya en la llengua oficial que esculli i ser atès, i no se li pot exigir cap mena de traducció.

Tanmateix, la sentència sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 28 de juny de 2010, va determinar que l'administració de l'estat a Catalunya no ha d'acreditar que el seu personal té un nivell suficient de català, tot i que es manté el dret dels ciutadans d'adreçar-se en català a totes les administracions radicades a Catalunya.

Els altres articles del capítol I garanteixen el dret dels ciutadans de Catalunya a emprar el català, oralment i per escrit, en les actuacions judicials, els documents públics, els documents civils i mercantils, així com en els registres públics. En resum, aquesta legislació garanteix el drets dels ciutadans a emprar el català amb totes les administracions públiques radicades a Catalunya, inclosa l'estatal, i estableix la prohibició de les discriminacions per motius lingüístics.

Legislació sobre drets lingüístics a les Illes Balears

En el cas de les Illes Balears, la norma fonamental és l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. L'any 2007 se'n va realitzar la darrera modificació, a través de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, d'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. En l'article 4 s'estableix el català com a llengua oficial i pròpia de les Illes Balears i afegeix que ningú podrà ser discriminat per motius d'ús d'una llengua oficial:

Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears

Títol I Disposicions generals

Article 4 La llengua pròpia

1.La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial.
2.Tots tenen el dret de conèixer-la i usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma.
3.Les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.

Aquesta llei orgànica també garanteix el dret dels ciutadans a adreçar-se en català a l'administració de la Comunitat autònoma, en concret, a l'article 14.3:

Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears

Títol II Dels drets, els deures i les llibertats dels ciutadans de les Illes Balears

Article 14 Drets en relació amb les administracions públiques

3. Els ciutadans de les Illes Balears tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les dues llengües oficial i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.

Tal com succeeix en el cas de Catalunya, les Illes Balears també disposen d'una llei que regula els drets lingüístics i els usos lingüístics de la llengua pròpia: la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears. Fins a l'aprovació de la Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que rebaixa considerablement la situació legal del català a les Illes Balears, el seu abast era similar a la llei catalana. Tanmateix, aquesta llei no modifica el dret dels ciutadans balears a ser atesos en les dues llengües oficials davant les administracions, els organismes públics, les empreses públiques i privades i en els tribunals, que estableix la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears:

Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears

Títol Preliminar

Article 2

1. La llengua catalana és la llengua pròpia de les Illes Balears i tots tenen el dret a conèixer-la i usar-la.

2. Aquest dret implica poder adreçar en català, oralment o per escrit, a l'Administració, els organismes públics i a les empreses públiques i privades. També, implica poder expressar-se en català en qualsevol reunió i desenvolupar en aquesta llengua les activitats professionals, laborals, polítiques, sindicals, religioses i artístiques; així com rebre l'ensenyament en català i rebre-hi informació a tots els mitjans de comunicació social.

3. Les manifestacions en llengua catalana, en forma oral o escrita, pública o privada, produeixen plens efectes jurídics i de l'exercici d'aquest dret no pot derivar cap requeriment de traducció ni cap exigència dilatòria o discriminatòria.

4. Ningú no podrà ser discriminat per raó de la llengua que empri.

5. Les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma.

L'article 8 d'aquesta normativa també referma el dret dels ciutadans a d'adreçar-se en català a les administracions públiques del territori, així com a rebre la documentació d'entitats i organismes públics en aquesta llengua:

Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears

Títol I. De l'ús oficial

Article 8

1. Els ciutadans tenen dret d'usar la llengua catalana, oralment i per escrit, en les seves relacions amb l'administració pública a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma.

2. Les còpies i certificacions expedides per les entitats públiques de la Comunitat Autònoma s'han d'expedir en català, llevat del cas que l'interessat o la persona o l'entitat que les requereixin en sol·licitin la versió castellana.

3. A les Illes Balears les actuacions administratives són vàlides i produeixen plens efectes qualsevol que sigui la llengua oficial emprada.

Finalment, la disposició final primera de la normativa estableix el deure de l'Administració autonòmica de promoure la plena normalització en l'administració estatal i de justícia dins l'àmbit territorial de les Illes Balears:

Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears

Títol IV De la funció normalitzadora dels poders públics

Disposició addicional 1a

El govern balear ha de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat, a l'administració de justícia, en els registres, a les empreses públiques i semi-públiques i a qualsevol àmbit administratiu no dependent del Govern de la Comunitat Autònoma.

Per tant, segons la normativa vigent els ciutadans tenen el dret a emprar la llengua pròpia de les Illes Balears en les relacions orals i escrites amb les administracions públiques radicades a les Illes Balears i en cap cas poden ser discriminats per motius d'utilització de la llengua oficial que elegeixin.

Legislació sobre drets lingüístics al País Valencià

Les disposicions legals del País Valencià relacionades amb la protecció dels drets lingüístics dels ciutadans són menys proteccionistes que les normatives homòlogues a Catalunya i les Illes Balears. No obstant això, la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de Reforma de la 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana en l'article sisè estableix que el valencià és la llengua pròpia de la Comunitat i les administracions han de vetllar per un ús normal de les dues llengües oficials i han de garantir que cap ciutadà sigui discriminat per motius d'ús d'alguna de les llengües oficials:

Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de reforma de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana

Títol primer La comunitat valenciana

Article sext

1.La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià.

2.L'idioma valencià és oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tots tenen el dret a conèixer-los i a usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià.

3.La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial de les dues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el seu coneixement.

4.Ningú podrà ser discriminat per raó de la seua llengua

5.Satorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

Posteriorment, en l'article 9 de la Llei orgànica valenciana s'estableix el deure de les administracions autonòmiques a atendre en valencià i respondre als ciutadans en la llengua oficial que escullin:

Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de reforma de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana

Títol segon: Dels drets dels valencians i valencianes

Article 9

2. Tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de La Generalitat tracten els assumptes de forma equitativa i imparcial i en un termini raonable i a gaudir de servicis públics de qualitat.

Així mateix, els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat en qualsevol de les seues dos llengües oficials i a rebre resposta en la llengua utilitzada.

Més enllà de l'Estatut d'autonomia, l'ús del valencià queda regulat a través de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, i altres disposicions anotades. En aquesta normativa es regulen els usos oficials de la llengua pròpia en l'àmbit administratiu i en l'ensenyament, a més de garantir drets dels ciutadans en matèria lingüística i els deures de l'administració en aquest sentit, tal com s'estableixen en el títol preliminar:

Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià

Títol Preliminar. Principis generals

Article 2

El valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana i, en conseqüència, tots els ciutadans tenen el dret a conèixer-lo i usar-lo oralment i per escrit tant en les relacions privades com en les relacions amb les instàncies públiques.

Article 3

Sense perjudici de les excepcions regulades per llei en aquesta llei, l'ús del valencià pels ciutadans en les relacions tant públiques com privades, produeix plens efectes jurídics, igual com si emprassen el castellà, sense que pugui derivar-se de l'exercici del dret a expressar-se en valencià.

Article 4

En cap cas ningú no podrà ser discriminat pel fet d'usar qualsevol de les dues llengües oficials.

Article 5

L'administració adoptarà les mesures que calguen per a impedir la discriminació de ciutadans o activitats pel fet d'usar qualsevol de les dues llengües oficials.

Article 6

Els ciutadans tenen dret a obtenir dels jutges i tribunals protecció del dret a usar la seua llengua, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

En el capítol I es detallen els mecanismes oficials per tal de garantir els drets establerts en el títol preliminar:

Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià

Títol Primer

Capítol Primer. De l'ús oficial

(..)

Article 9

1. Seran vàlides i amb plena eficàcia jurídica totes les actuacions administratives realitzades en valencià a l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

2. Tindran eficàcia jurídica els documents redactats en valencià, en els quals es manifeste l'activitat administrativa, així com els impresos i formularis emprats per les Administracions Públiques en llur actuació.

Article 10

Al territori de la Comunitat Valenciana, tots els ciutadans tenen el dret a adreçar-se i relacionar-se amb la Generalitat, amb els ens locals i altres de caràcter públic, en valencià.

(...)

Article 12

1. D'acord amb el que disposa la present llei, tots els ciutadans tenen el dret de poder adreçar-se a l'Administració de Justícia en la llengua oficial que creguen convenient d'usar. Sense que

se'ls puga exigir cap mena de traducció i sense que se'n puga seguir retard o demora en la tramitació de llurs pretensions.

2. Totes les actuacions, documents i escrits, realitzats o redactats en valencià davant els Tribunals de Justícia i les que aquests duguen a terme en la mateixa llengua, tenen plena validesa i eficàcia.

Article 13

1. La redacció de tots els documents públics es farà en valencià o en castellà a indicació de l'atorgant i, si en són més, en la que elegiran de comú acord.

2. En tot cas, es redactaran en castellà les còpies o certificacions dels documents que hagen de tenir efecte fora del territori de la Comunitat Valenciana.

3. En la resta de casos, les còpies i certificacions seran lliurades en la llengua sol·licitada per l'interessat o requeridor, i els notaris i altres fedataris públics hauran de traduir, quan s'escaiga, les matrius i els originals. En qualsevol cas, sempre es podran fer en les dues llengües.

(...)

Article 16

Les empreses de caràcter públic, així com els serveis públics directament dependents de l'Administració, han de garantir que els empleats que tenen relació directa amb el públic tinguen el coneixement suficient del valencià per a atendre amb normalitat el servei que els és encomanat.

Els ciutadans valencians, doncs, tenen dret a emprar la llengua pròpia davant la justícia i l'administració valenciana tant en l'àmbit oral com en l'escrit. Així mateix, no se'ls pot exigir cap tipus de traducció o de canvi de llengua. Aquestes disposicions també afecten a les empreses públiques o de caràcter públic, per tant, les persones que tenen una relació directa amb el públic han de tenir els coneixements adequats per atendre adequadament el públic en ambdues llengües oficials.

Altres lleis estatals relacionades amb els drets lingüístics

En la legislació d'àmbit estatal també s'hi troben disposicions que fan referència als drets lingüístics. Primerament, cal esmentar l'article 3 de la Constitució espanyola, que assenyalava que la llengua castellana és l'oficial de l'estat, però que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes, i gaudiran de respecte i protecció estatal:

Constitució espanyola de 1978

Article 3

1. El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la

2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.

3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

En l'àmbit judicial es pot trobar legislació que garanteix el dret dels ciutadans a emprar la llengua catalana en els procediments judicials:

Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, modificada per la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre, i per la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre

Títol III De les actuacions judicials

Capítol I. De l'oralitat, publicitat i llengua oficial

Article 231

1. En totes les actuacions judicials, els jutges, els magistrats, els fiscals, els secretaris i els altres funcionaris de jutjats i tribunals, han d'usar el castellà, llengua oficial de l'Estat.

2. Els jutges, els magistrats, els fiscals, els secretaris i els altres funcionaris de jutjats i tribunals poden usar també la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si cap de les parts no s'hi oposa, al·legant-ne desconeixement, que li pugui produir indefensió.

3. Les parts, els seus representants i els qui els dirigeixin, i també els testimonis i els perits, poden utilitzar la llengua que també sigui oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual es facin les actuacions judicials, tant a les manifestacions orals com a les escrites.

També la llei de règim jurídic de les administracions públiques preveu el dret dels ciutadans dels territoris amb més d'una llengua oficial d'emprar la llengua oficial que escullin en les relacions amb les administracions públiques ubicades dins el territori de la Comunitat Autònoma:

Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada d'acord amb la Llei 4/1999, de 13 de gener
Títol IV De l'activitat de les administracions públiques

Capítol I. Normes generals

Article 35. Drets dels ciutadans

Els ciutadans, en les relacions amb les administracions públiques, tenen els drets següents:

(...)

d) A utilitzar les llengües oficials en el territori de la seva comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 36 Llengua dels procediments (article redactat d'acord amb la Llei 4/1999)

No obstant això, els interessats que es dirigeixin als òrgans de l'Administració de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma també poden utilitzar la llengua que sigui cooficial en aquesta comunitat. En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua que hagi triat l'interessat. Si concorren diversos interessats en el procediment, i hi ha discrepància quant a la llengua, el procediment s'ha de tramitar en castellà, per bé que els documents o els testimonis que requereixin els interessats s'han d'expedir en la llengua que triïn.

De manera complementària, la legislació de caràcter estatal també garanteix l'ús de la llengua catalana en els procediments judicials entre particulars, a través de la Llei d'enjudiciament judicial:

Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil

Capítol III De la immediatesa, la publicitat i la llengua oficial

Article 142. Llengua oficial

1. En totes les actuacions judicials, els jutges, els magistrats, els fiscals, els secretaris judicials i els altres funcionaris de jutjats i tribunals han d'emprar el castellà, llengua oficial de l'Estat.

2. Els jutges, els magistrats, els secretaris judicials, els fiscals i els altres funcionaris de jutjats i tribunals poden emprar també la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si cap de les parts no s'hi oposa al·legant un desconeixement de la llengua que pot produir indefensió.

3. Les parts, els seus procuradors i els seus advocats, així com els testimonis i els perits, poden utilitzar la llengua que també sigui oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual tinguin lloc les actuacions judicials, tant en manifestacions orals com escrites.

4. Les actuacions judicials efectuades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tenen validesa i eficàcia plenes, sense que calgui traducció al castellà, però cal traduir-los d'ofici quan hagin de tenir efecte fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la comunitat autònoma, excepte si es tracta de comunitats autònomes amb una llengua oficial pròpia coincident. També cal traduir-los quan ho disposin les lleis o a instància de part que al·legui indefensió.

5.En les actuacions orals el tribunal, mitjançant provisió, pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua emprada, previ jurament o promesa de traducció fidel.

En l'àmbit dels agents pertanyents al Cos Nacional de Policia, des del 2010 existeix una llei orgànica, que explicita clarament que qualsevol discriminació de caire lingüístic, entre d'altres, es considerarà una falta molt greu:

*Llei Orgànica 4/2010, de 20 de maig, del Règim disciplinari del Cos Nacional de Policia
Article 7*

Es considera falta molt greu

*Tota actuació que suposi discriminació per raó d'origen, racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat, orientació sexual, **llengua**, opinió, lloc de naixement, veïnatge, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social*

Carta europea de 5 de novembre de 1992, de les Llengües regionals o minoritàries

La Carta europea de les Llengües regionals o minoritàries fou impulsada pel Consell d'Europa l'any 1992 amb l'objectiu de protegir les llengües regionals o minoritàries històriques d'Europa, que contribueixen a mantenir i desenvolupar les tradicions i la riquesa cultural d'Europa, i, al mateix temps, garantir el dret a emprar una llengua regional o minoritària en la vida pública i privada.

Aquesta carta fou adoptada en forma de Convenció pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa, a la 478a reunió dels representants dels ministeris, el 25 de juny de 1992 i oberta a la signatura dels estats membres el 5 de novembre de 1992. Va entrar en vigor, en assolir-ne la ratificació d'almenys cinc estats, el primer de març de 1998. L'han signada un total de 30 estats (Espanya la va signar el 5 de novembre de 1992) i l'han ratificada 17. L'instrument de ratificació, de 2 de febrer de 2001, va ser publicat al BOE 222, de 15 de desembre (supl. Núm 15 en llengua catalana, d'1 d'octubre). La Declaració del Govern d'Espanya en relació amb l'article 2, paràgraf 2, i l'article 3, paràgraf 1 de la Carta europea va ser aprovada pel Congrés dels Diputats el 23 de novembre de 2000 i pel Senat el 20 de desembre del mateix any per unanimitat.

El mecanisme, previst per la Carta, de supervisió del seu compliment per part dels estats, a través d'un sistema d'informes periòdics, confereix a aquest instrument un interès constant, ja que obliga els poders públics a proporcionar informació actualitzada sobre les mesures adoptades en relació amb les llengües regionals o minoritàries. A més, es dona també veu en el mateix procés a organismes no governamentals, que poden fer arribar al Consell d'Europa queixes i suggeriments sobre el tractament que reben les llengües regionals o minoritàries en el context d'un Estat.

La primera part de la Carta estableix les disposicions generals i els compromisos dels estats que l'han signat i ratificat:

A.1. CARTA EUROPEA de 5 de novembre de 1992, de les llengües regionals i minoritàries

Part I. Disposicions generals

Article 1 Definicions

A les finalitats d'aquesta Carta:

a) Per l'expressió "llengües regionals o minoritàries" s'entenen les llengües:

i) parlades tradicionalment en un territori d'un Estat per nacionals d'aquest Estat que constitueixen un grup numèricament inferior a la resta de la població de l'estat, i

ii) diferents de la llengua o llengües oficials de l'estat;

no inclou els dialectes de la llengua o llengües oficials de l'Estat ni les llengües dels immigrants.

b) Per territori en el qual es parla una llengua regional o minoritària s'entén l'àrea geogràfica en la qual aquesta llengua és el mode d'expressió d'un nombre de persones que justifica l'adopció de les diferents mesures de protecció i foment que preveu aquesta carta,

c) Per "llengües sense territori" s'entenen les llengües parlades per nacionals de l'Estat que són diferents que són diferents de la llengua o les llengües emprades per la resta de la població de l'Estat, però que, malgrat que s'empen tradicionalment en el territori de l'Estat, no es poden circumscriure a una àrea geogràfica concreta.

Article 2 Compromisos

1. Cada Part es compromet a aplicar les disposicions de la part II al conjunt de les llengües regionals o minoritàries parlades al seu territori, que responguin a les definicions de l'article 1.

2. Pel que fa a qualsevol llengua indicada en el moment de la ratificació, acceptació o aprovació, de conformitat amb l'article 3, cada una de les parts es compromet a aplicar com a mínim trenta-cinc paràgrafs o apartats elegits entre les disposicions de la part III d'aquesta Carta, dels quals tres, com a mínim, s'han elegir de cada un dels articles 8 i 12 i un de cada un dels articles 9, 10, 11 i 13.

Article 3 Modalitats

1. Cada Estat contractant ha d'especificar en el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació cada llengua regional o minoritària o cada llengua oficial menys difosa en el conjunt o en una part del seu territori a la qual s'han d'aplicar els paràgrafs elegits de conformitat amb el paràgraf 2 de l'article 2.

2. Qualsevol part, en qualsevol moment posterior, pot notificar al secretari general que accepta les obligacions que deriven de les disposicions de qualsevol altre paràgraf de la Carta que no hagi estat especificat en el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, o que aplica el paràgraf 1 d'aquesta article a altres llengües regionals o minoritàries, o a altres llengües oficials menys difoses en el conjunt o en una part del seu territori.

3. Els compromisos que preveu el paràgraf precedent es consideren part integrant de la ratificació, acceptació o aprovació i tenen els mateixos efectes a partir de la data de notificació.

En la Part III s'esmenten les mesures per fomentar les llengües regionals o minoritàries en diferents aspectes de la vida pública, com ara l'ensenyament, la justícia, les autoritats administratives i serveis públics, mitjans de comunicació o la vida econòmica i social. La major part de les mesures són d'obligat compliment pels estats que hagin signat i ratificat la Carta. Aquest apartat es centrarà en esmentar i descriure els aspectes relacionats amb l'administració pública i la justícia:

A.1. CARTA EUROPEA de 5 de novembre de 1992, de les llengües regionals i minoritàries

Part III Mesures que, per fomentar l'ús de les llengües regionals o minoritàries en la vida pública en virtut del paràgraf 2 de l'article 2

Article 10 Autoritats administratives i serveis públics

1. En les circumscripcions de les autoritats administratives de l'estat en les quals resideixi un nombre de parlants de llengües regionals o minoritàries que justifiqui les mesures que figuren a continuació, i d'acord amb la situació de cada llengua, les parts, en la mesura que raonablement puguin, es comprometen a:

a)

i) vetllar perquè aquestes autoritats administratives emprin les llengües regionals o minoritàries; o

ii) vetllar perquè els seus agents que estiguin en contacte amb el públic emprin les llengües regionals o minoritàries en les seves relacions amb les persones que se'ls adrecin en aquestes llengües; o

iii) vetllar perquè els parlants de llengües regionals o llengües regionals o minoritàries puguin presentar sol·licituds orals o escrites en aquesta llengües i rebre una resposta en aquestes llengües.

iv) vetllar perquè els parlants de llengües regionals o minoritàries puguin presentar sol·licituds orals i escrites en aquestes llengües; o

v) vetllar perquè els parlants de llengües regionals o minoritàries puguin presentar vàlidament un document redactat en aquestes llengües.

b) posar a disposició de la població formularis i textos administratius d'ús freqüent en les llengües regionals o minoritàries, o en versions bilingües;

c) permetre a les autoritats administratives de redactar documents en una llengua regional o minoritària.

El punt 1 de l'article 10 estableix l'obligació dels estats de vetllar pel dret dels ciutadans a expressar-se oralment i per escrit en la llengua regional o minoritària amb les autoritats públiques, i, al mateix temps, que els agents públics en contacte amb ciutadans de parla catalana emprin aquesta llengua i disposin de la documentació en la llengua regional o minoritària.

A.1. CARTA EUROPEA de 5 de novembre de 1992, de les llengües regionals i minoritàries
Article 10 Autoritats administratives i serveis públics

2. Quant a les autoritats locals i regionals en els territoris de les quals resideixi un nombre de parlants de llengües regionals o minoritàries que justifiqui les mesures que figuren a continuació, les parts es comprometen a permetre i/o fomentar:

a) l'ús de les llengües regionals o minoritàries en el marc de l'administració regional o local;

b) la possibilitat per als parlants de llengües regionals o minoritàries de presentar sol·licituds orals i escrites en aquestes llengües.

c) la publicació per les autoritats locals dels seus textos oficials també en les llengües regionals o minoritàries;

d) la publicació per les autoritats locals dels seus textos oficials també en les llengües regionals i minoritàries;

e) l'ús per les col·lectivitats locals de les llengües regionals o minoritàries en els debats de les assemblees, sense excloure, no obstant això, l'ús de la llengua o les llengües oficials de l'Estat;

3. Pel que fa als serveis públics garantits per les autoritats administratives o per altres persones que actuïn per compte d'aquelles, les parts contractants, en els territoris on es parlin les llengües regionals o minoritàries i en funció de la situació de cada llengua i en la mesura que raonablement puguin, es comprometen a;

a) vetllar perquè les llengües regionals o minoritàries s'emprin quan es presta un servei; o

b) permetre als parlants de les llengües regionals o minoritàries presentar sol·licituds i rebre resposta en aquestes llengües; o

c) permetre als parlants de llengües regionals o minoritàries de presentar sol·licituds en aquestes llengües

4. A fi d'aplicar les disposicions dels paràgrafs 1, 2 i 3 que hagin acceptat, les parts es comprometen a adoptar una de les mesures següents o diverses:

a) la traducció o la interpretació eventualment sol·licitades;

b) el redutament i, si s'escau, la formació de funcionaris i altres empleats públics en un nombre suficient:

c) l'acceptació, en la mesura que es pugui, de les sol·licituds dels empleats públics que coneixin una llengua regional o minoritària perquè se'ls destini en un territori on es parla aquesta llengua

5. Les parts es comprometen a permetre, amb la sol·licitud dels interessats, l'ús i l'adopció de patronímics en les llengües regionals o minoritàries

Els punts 2 i 3 de l'article 10 de la Carta estableixen els usos públics de les esmentades llengües en les administracions locals i regionals: publicació de lleis i normatives; ús de la llengua en els debats dels òrgans públics o possibilitat d'emprar-la en les relacions públiques i en els serveis públics dependents de l'administració, com ara institucions sanitàries, empreses de transport i telecomunicacions, entre d'altres. Per altra banda, l'article 9 estableix les mesures de foment de la llengua minoritària i regional en l'àmbit de la justícia, que tenen com a objectiu garantir el dret lingüístic dels ciutadans que parlen llengües regionals o minoritàries en les actuacions judicials:

A.1. CARTA EUROPEA de 5 de novembre de 1992, de les llengües regionals i minoritàries

Article 9 Justícia

1. Les parts es comprometen, pel que fa a circumscripcions de les autoritats judicials on el nombre de persones que hi resideixin i parlin les llengües regionals o minoritàries justifiqui les mesures específiques següents, segons quina sigui la situació de cada una de les llengües i amb la condició que el jutge no consideri que la utilització de les possibilitats que ofereix aquest paràgraf constitueix un obstacle per a la bona administració de la justícia:

a) en els procediments penals:

i) assegurar que els òrgans judicials, amb la sol·licitud d'una de les parts, portin el procediment en les llengües regionals o minoritàries; i/o

ii) garantir a l'acusat el dret d'expressar-se en la seva llengua regional o minoritària; i/o

iii) assegurar que les demandes i les proves, escrites o orals, no es considerin desestimables només pel motiu que estiguin redactades en una llengua regional o minoritària; i/o

iv) redactar en les llengües regionals o minoritàries, amb la sol·licitud prèvia, els documents relatius a un procediment judicial, i recórrer, si és necessari, a intèrprets i a traduccions sense despeses addicionals per als interessats;

b) en els procediments civils:

i) assegurar que els òrgans judicials, amb la sol·licitud d'una de les parts, portin el procediment en les llengües regionals o minoritàries; i/o

ii) permetre, quan una part en un litigi hagi de comparèixer personalment davant d'un tribunal, que s'expressi en la seva llengua regional o minoritària sense incórrer per això en despeses addicionals; i/o

iii) permetre la presentació de documents i proves en les llengües regionals o minoritàries, i recórrer, si és necessari, a intèrprets i a traduccions.

c) en els procediments davant la jurisdiccions competents en matèria administrativa:

i) assegurar que els òrgans judicials, amb la sol·licitud d'una de les parts, portin el procediment en les llengües regionals o minoritàries; i/o

ii) permetre, quan una part en un litigi hagi de comparèixer personalment davant d'un tribunal, que s'expressi en la seva llengua regional o minoritària sense incórrer per això en despeses addicionals; i/o

iii) permetre la presentació de documents i de proves en les llengües regionals o minoritàries, i recórrer, si és necessari, a intèrprets i a traduccions;

d) adoptar mesures perquè l'aplicació dels apartats i) i iii) dels paràgrafs b) i c) anteriors i l'ús, si s'escau, d'intèrprets i de traduccions no comportin despeses addicionals per als interessats:

En els punts 2 i 3 de l'article 9 s'estableixen els compromisos de l'estat amb els drets lingüístics dels ciutadans de llengües regionals o minoritàries en l'àmbit de la justícia independentment que es produeixen en un territori on es parli tradicionalment una d'aquestes llengües, és a dir, vàlides a tota l'estat. Malgrat tot, aquesta no discriminació resta restringida a la documentació escrita :

A.1. CARTA EUROPEA de 5 de novembre de 1992, de les llengües regionals i minoritàries

Article 9 Justícia

a)no rebutjar la validesa dels documents jurídics elaborats dins l'àmbit de l'Estat només pel fet que estiguin redactats en una llengua regional o minoritària; o

b)no rebutjar la validesa, entre les parts, dels documents jurídics elaborats dins de l'àmbit de l'Estat només pel fet que estiguin redactats en una llengua regional o minoritària, i assegurar que es poden invocar davant de tercers interessats no parlants d'aquestes llengües, amb la condició que qui faci valer el document els doni coneixement del contingut; o

c)no rebutjar la validesa, entre les parts, dels documents jurídics elaborats dins l'àmbit de l'Estat només pel fet que estiguin redactats en una llengua regional o minoritària.

Declaració Universal dels Drets Humans i Declaració Universal de drets lingüístics

L'any 1948, l'Assemblea General de les Nacions Unides de París va aprovar i proclamar la Declaració Universal dels Drets Humans (Resolució 217 (III) A). Un document de trenta articles en què se subratllen els drets humans considerats bàsics i que s'apliquen, sense excepció, a tots els éssers humans. És el document bàsic d'una sèrie de tractats que completen la Carta Internacional dels Drets Humans, sotmesa a votació el 1976, moment en què es va convertir en llei internacional. Malgrat que els estats no estan obligats a acomplir els requeriments establerts en la declaració, aquest document és esmentat en la Constitució espanyola de 1978 (article 10.2) que la reconeix com una de les fonts de dret. L'article 2 d'aquesta declaració estableix clarament que no hi pot haver cap tipus de distinció o discriminació de les persones en funció de la llengua i d'altres paràmetres:

Declaració Universal dels Drets Humans

Article 2

*Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, **sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.***

A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

De manera complementària, l'article 7 dicta que totes les persones són iguals davant la llei i que no es poden fer distincions per raons com la llengua que afectin a la protecció davant la llei o produeixen qualsevol tipus de discriminació:

Declaració Universal dels Drets Humans

Article 7

Tots són iguals davant la llei i tenen dret, sense cap distinció, a igual protecció per la llei. Tots tenen dret a igual protecció contra qualsevol discriminació que violi aquesta Declaració i contra qualsevol incitació a tal discriminació.

Per altra banda, el PEN Internacional va elaborar i presentar la Declaració Universal dels Drets Lingüístics l'any 1998 a Barcelona. La declaració va comptar amb el suport de personalitats mundials del món de la cultura, com Rigoberta Menchú, Noam Chomsky, Desmond Tutu, Joan Oró, Shimon Peres, Yasser Arafat o Octavio Paz, i va tenir el suport tècnic i moral de la UNESCO. El text es va aprovar en la Conferència Mundial de Drets Lingüístics (CMDL) celebrada a Barcelona i en què van participar-hi 61 ONG, 41 Centres PEN i 40 experts en dret lingüístic de tot el món.

Aquesta declaració estableix el dret dels individus de totes les comunitats lingüístiques a emprar la seva llengua en l'àmbit públic i privat i condemna qualsevol tipus de discriminació lingüística:

Declaració Universal dels Drets Lingüístics

Precisions conceptuals

Article 1

(..)

2. Aquesta Declaració parteix del principi que els drets lingüístics són alhora individuals i col·lectius, i adopta com a referent de la plenitud dels drets lingüístics al cas d'una comunitat lingüística històrica en el seu espai territorial; entès aquest no solament com a àrea geogràfica on viu aquesta comunitat, sinó també com un espai social i funcional imprescindible per al ple desenvolupament de la llengua. És a partir d'aquest referent que es poden establir com una gradació o contínuum els drets que corresponen als grups lingüístics al·ludits al punt 5 d'aquest mateix i els de les persones fora del territori de la seva comunitat.

(...)

Article 3

1. Aquesta declaració considera com a drets personals inalienables, exercibles en qualsevol situació els següents:

el dret a ésser reconegut com a membre d'una comunitat lingüística

el dret a l'ús de la llengua en privat i en públic

el dret a l'ús del propi nom, el dret de relacionar-se i d'associar-se amb altres membres de la comunitat lingüística d'origen

el dret de mantenir i desenvolupar la pròpia cultura;

i tots els altres drets de contingut lingüístic reconeguts en el Pacte internacional de drets civils i polítics, de 16 de desembre de 1966 i el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, de la mateixa data.

2. Aquesta Declaració considera que els drets col·lectius dels grups lingüístics, a més dels establerts per als seus membres a l'apartat anterior, també poden incloure d'acord amb les puntualitzacions de l'article 2.2:

el dret a l'ensenyament de la pròpia llengua i cultura

el dret a disposar de serveis culturals

el dret a una presència equitativa de la llengua i la cultura del grup en els mitjans de comunicació.

el dret a ser atesos en la seva llengua en els organismes oficials i les relacions socioeconòmiques.

3. Els drets de les persones i els grups lingüístics anteriorment esmentats no poden representar cap obstacle a la interrelació i la integració d'aquests amb la comunitat lingüística receptora, ni

cap limitació dels drets d'aquesta comunitat o dels seus membres a la plenitud de l'ús públic de la llengua pròpia en el conjunt del seu espai territorial.

Més enllà dels drets establerts en el títol preliminar de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, en la secció I del Títol Segon es detallen els drets lingüístics en relació a l'administració pública i als òrgans oficials:

*Declaració Universal dels Drets Lingüístics
TÍTOL SEGON Règim Lingüístic General
Secció I Administració pública i òrgans oficials
Article 15*

1. Tota comunitat lingüística té dret que la seva llengua sigui utilitzada com a oficial dins el seu territori.

2. Tota comunitat lingüística té el dret que les actuacions judicials i administratives, els documents públics i privats i els assentaments en registres públics realitzats en la llengua pròpia del territori siguin vàlids i eficaços i ningú no pugui al·legar-ne el desconeixement.

Article 16

Tot membre d'una comunitat lingüística té el dret a relacionar-se i ser atès en la seva llengua pels serveis públics o de les divisions administratives centrals, territorials, locals i supraterritorials als quals pertany el territori d'on és pròpia la llengua.

Article 17

1. Tota comunitat lingüística té dret de disposar i d'obtenir tota la documentació oficial en la seva llengua, en suport paper, informàtic o qualsevol altre, per a les relacions que afecten el territori on és pròpia aquesta llengua.

2. Els poders públics han de disposar de formularis, impresos i models en suport paper, informàtic o qualsevol altre en les llengües territorials i oferir-los al públic en els serveis que afectin els territoris on és pròpia la llengua respectiva.

Article 18

1. Tota comunitat lingüística té dret a que les lleis i altres disposicions jurídiques es publiquin en la llengua pròpia del territori.

2. Els poders públics que tenen en els seus àmbits d'actuació més d'una llengua territorialment històrica han de publicar totes les lleis i altres disposicions jurídiques de caràcter general en aquestes llengües, amb independència que els seus parlants n'entenguin d'altres.

Article 19

1. Les Assemblees de representants han d'adoptar com a oficials la llengua o llengües històriques parlades en el territori que representen.

2. Aquest dret inclou les llengües de les comunitats d'assentament dispers referides a l'article 1 paràgraf quatre.

Article 20

Tothom té dret a usar de paraula i per escrit, en els Tribunals de Justícia, la llengua històricament parlada en el territori en què estan ubicats. Els Tribunals han d'emprar la llengua pròpia del territori en les seves actuacions internes i, si per raó de l'organització judicial de l'Estat, el procediment se segueix fora del lloc d'origen, s'hi ha de mantenir la llengua d'origen.

2. En qualsevol cas tothom té el dret a ser jutjat en una llengua que li sigui entenedora i pugui parlar, o a obtenir gratuïtament un intèrpret.

Article 21

Tota comunitat lingüística té el dret que els assentaments dels registres públics es facin en la llengua pròpia del territori.

Article 22

Tota comunitat lingüística té el dret que els documents notariais o autoritzats per funcionaris que exerceixen la fe pública siguin redactats en la llengua pròpia del territori on el notari o funcionari autoritzat tingui demarcada la seva seu.

Aquesta declaració, per tant, és més garantista amb els drets lingüístics individuals i col·lectius que la legislació legal vigent als territoris de parla catalana. Un bon exemple d'això són les

garanties d'utilització de la llengua pròpia en l'àmbit judicial, atès que estableix la utilització normal de la llengua històrica en els tribunals de justícia i a més garanteix que si el procediment judicial se segueix fora del lloc d'origen, s'ha de mantenir la llengua d'origen. També assegura que els ciutadans d'un territori amb llengua pròpia es podran dirigir a l'administració central en el seu idioma i a ser resposos en la mateixa llengua.

En la secció 4 del títol segon Règim lingüístic general s'enumeren els drets lingüístics en l'àmbit de la toponímia i l'onomàstica:

Declaració Universal dels Drets Lingüístics

TÍTOL SEGON Règim Lingüístic General

Secció 3 Onomàstica

Article 31

Tota comunitat lingüística té el dret a preservar i usar tots els àmbits i ocasions el seu sistema onomàstic

Article 32

1. Tota comunitat lingüística té el dret a fer ús dels topònims en la llengua pròpia del territori, i en els àmbits privats, públics i oficials.

2. Tota comunitat lingüística té el dret a establir, preservar i revisar la toponímia autòctona. Aquesta no pot ser suprimida, alterada o adaptada arbitràriament, com tampoc pot ser substituïda en cas de conjuntures polítiques o d'altre tipus.

Article 33

Tota comunitat lingüística té el dret d'autodesignar-se en la seva llengua. Així doncs, qualsevol traducció a altres llengües ha d'evitar denominacions confuses o despectives.

Article 34

Tota persona té dret a l'ús de l'antropònim en la llengua que li és pròpia i en tots els àmbits, i a una transcripció fonèticament tan fidel com sigui possible a un altre sistema gràfic.

En aquest cas, el redactat establert en la Declaració Universal dels Drets Lingüístics és bastant semblant al que estableix la legislació a Catalunya. En canvi, al País Valencià la legislació encara no garanteix plenament l'ús de la toponímia en la llengua pròpia.

Finalment, el darrer punt a destacar d'aquesta declaració és la Secció VI del títol segon, dedicada als drets lingüístics dels consumidors i usuaris. En aquest àmbit la legislació catalana està més desenvolupada, sense arribar, als drets establerts en la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, però, en canvi, al País Valencià i les Illes Balears aquests aspectes gairebé no estan regulats:

Declaració Universal dels Drets Lingüístics

TÍTOL SEGON Règim Lingüístic General

Secció 6

Àmbit socioeconòmic

Article 47

1. Tota comunitat lingüística té el dret d'establir l'ús de la seva llengua en totes les activitats socioeconòmiques dins el seu territori.

2. Qualsevol membre d'una comunitat lingüística té dret a disposar en la seva llengua de tots els mitjans que requereix l'exercici de l'activitat professional, com ara documents i llibres de consulta, instruccions, impresos, formularis i equips, eines i productes informàtics.

3. La utilització d'altres llengües en aquest àmbit només es pot exigir en la mesura que ho justifiqui la naturalesa de l'activitat professional desenvolupada. En cap cas una altra llengua arribada més recentment no pot subordinar o ocultar l'ús de la llengua pròpia del territori.

Article 48

1. En el territori de la pròpia comunitat lingüística, tothom té el dret d'usar la seva llengua, amb plena validesa jurídica en les transaccions econòmiques de tota mena, com ara la compra venda de béns i serveis, les operacions bancàries, les assegurances, els contractes laborals i altres.

2. Cap clàusula d'aquests actes privats no pot excloure o limitar l'ús de la llengua pròpia del territori.

3. En el territori de la pròpia comunitat lingüística, tothom té dret a disposar en la seva llengua dels documents necessaris per a la realització de les operacions esmentades com ara impresos, formularis, xecs, contractes, factures, rebuts i altres.

(...)

Article 50

1. Tota comunitat lingüística té dret a una presència predominant de la seva llengua en la publicitat, retolació, la senyalització exterior i en el conjunt de la imatge del país.

2. En el territori de la pròpia comunitat lingüística, tothom té dret a gaudir en la seva llengua d'una informació completa, tant oral com escrita sobre els productes i serveis que proposen els establiments ubicats en el territori, com ara les instruccions d'ús, les etiquetes, els llistats d'ingredients, la publicitat, les garanties i altres.

3. Totes les indicacions públiques referents a la seguretat de les persones han de ser expressades almenys en la llengua pròpia de la comunitat lingüística i en condicions no inferiors a les de cap altre llengua.

Article 51

1. Tothom té dret a usar la llengua pròpia del territori en les seves relacions amb les empreses, establiments comercials i entitats privades i a ser recíprocament atès i correspost en aquesta llengua.

2. Tothom té dret, com a client, consumidor o usuari, a ser informat, oralment o per escrit, en la llengua pròpia del territori en els establiments oberts al públic.

3. Metodologia

En aquest informe es recullen 40 exemples de casos de discriminació lingüística per utilitzar la llengua catalana a les administracions públiques ocorregudes des de l'1 de gener de 2007 a l'1 de maig del 2013 als territoris de parla catalana sota sobirania espanyola. Tal com s'apuntava en la introducció és impossible recollir el conjunt dels casos ocorreguts durant aquest període, atès que una part important d'aquests no apareixen a la premsa ni són denunciats a les administracions o a entitats de defensa dels drets lingüístics. Per tant, no arriben a l'opinió pública i no poden ser recopilades en aquest informe.

Es defineix ***una discriminació lingüística a l'administració pública com una vexació psíquica o física a una persona per motius de la llengua oficial emprada en les seves relacions amb organismes o institucions de caràcter públic, així com la negativa a ser atès en una administració pública per utilitzar la llengua catalana.*** Cal recordar que la legislació espanyola i autonòmica estableix la prohibició de qualsevol tipus de discriminació lingüística i regula una sèrie de drets lingüístics dels ciutadans que les institucions públiques tenen el deure d'acomplir i fer complir.

El període temporal de l'informe abasta des de l'1 de gener de 2007 a l'1 de maig de 2013. S'ha escollit prioritzar els darrers anys per visualitzar l'abast d'aquest tipus de fenomen en l'etapa més recent, així com les seves característiques als territoris de parla catalana sota sobirania espanyola.

La recollida dels casos i la informació complementària s'ha fet a través de dues vies complementàries; en primer lloc s'han recopilat els casos de discriminació lingüística que els ciutadans/es han fet arribar a la Plataforma per la Llengua durant els anys sotmesos a estudi i també s'ha demanat informació a les tres entitats que formen la Federació Llull (Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear i Òmnium Cultural) sobre les discriminacions lingüístiques en l'administració pública que han gestionat o defensat jurídicament, en el cas que s'hagi arribat als tribunals de justícia; i, en segon lloc, una cerca bibliogràfica a través dels mitjans de comunicació sobre aquest tipus de casos durant el període 2007-2013. En diversos casos s'han utilitzat les dues vies per aconseguir la màxima informació sobre la discriminació lingüística. També convé ressaltar que alguns casos no s'han inclòs per manca d'informació o per dubtes sobre la veracitat del cas o de la font en què apareixia la notícia.

A continuació es detalla la llista de les entitats, mitjans de comunicació i institucions o organismes que s'han consultat per realitzar la recopilació de casos de discriminació lingüística

a les administracions públiques. Tot i així, en cadascuna de les 40 fitxes sobre casos de discriminació lingüística s'assenyala la font de la informació:

Entitats en defensa, promoció i difusió de la llengua i cultura catalanes o institucions de defensa dels ciutadans:

- Plataforma per la Llengua
- Obra Cultural Balear
- Acció Cultural del País Valencià
- Òmnium Cultural
- Síndic de greuges de la Comunitat Valenciana

Mitjans de comunicació i agències d'informació:

- Vilaweb
- Diari de Balears
- Ràdio Pego
- Europa Press
- Diari de Tarragona
- Reus Digital
- ElPuntAvui
- Diari de Girona
- Directe.cat
- L'Accent. Periòdic Popular dels Països Catalans
- Diari Ara
- Agència Catalana de Notícies
- Setmanari La Directa
- Racó Català
- La Vanguardia
- El Periódico

- El Mundo
- Llibertat.cat

Com es pot observar la llista inclou, des de les principals agències de notícies de Catalunya i de l'Estat espanyol: *Europa Press* i *Agència Catalana de Notícies*; fins a importants mitjans de comunicació catalans o d'abast estatal, com per exemple, *La Vanguardia*, *El Periódico*, *El Mundo* o *El Punt Avui*; passant per mitjans locals (*Diari de Girona*, *Diari de Tarragona*) o digitals (*Vilaweb*, *Directa.cat* o *Llibertat.cat*).

Per sistematitzar la informació recollida dels casos s'ha elaborat una fitxa informativa per cadascun dels 40 exemples. En cada fitxa es recullen diferents variables com la data de la discriminació, l'administració implicada, organisme o institució, lloc, territori i el nom o les inicials de la víctima. De manera complementària, es realitza una descripció del cas i se citen les fonts de la informació.

Figura 3.1- Exemple de fitxa de cas de discriminació lingüística a les administracions públiques

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Víctima:				
Descripció del cas:				
Font:				

Font: Elaboració pròpia.

En el cas de la **data** s'ha optat sempre per prioritzar la data en què es va produir l'agressió, però en alguns casos no s'ha trobat la data exacte i s'ha triat la data en què va aparèixer el cas a la premsa. En la variable **administració** es recull el nivell de l'administració implicat en la discriminació: administració central, administració autonòmica o administració local. Complementàriament, en la casella **organisme** es detalla la institució concreta en què s'ha produït el cas. A la casella **lloc** s'ha intentat sempre assenyalar el municipi i la comarca on es va

produir la discriminació. En el cas que la discriminació s'hagi produït per un organisme o institució de fora dels territoris de parla catalana, s'ha optat per assenyalar el municipi de residència de la víctima. Finalment, la variable **territori** compta amb 3 possibles respostes, que coincideixen amb els tres grans territoris de cultura i parla catalana a l'Estat espanyol: Catalunya, Illes Balears i País Valencià.

Pel que fa a la identificació de les **víctimes** s'ha seguit un criteri diferent en funció de diferents paràmetres. En aquells en què el nom de la víctima ha aparegut en els mitjans de comunicació o ha donat permís a les entitats de defensa de la llengua i cultura catalana per fer-lo públic s'ha optat per posar el nom i cognoms de la víctima. Contràriament, si la discriminació ha estat comunicada a una entitat de defensa de la llengua i no s'ha fet públic el nom de la víctima en els mitjans de comunicació s'ha procedit a posar les inicials de la víctima. Finalment, hi ha uns pocs casos que van transcendir als mitjans de comunicació, però la víctima va preferir quedar en l'anonimat. Evidentment, en aquest supòsit s'ha protegit la identitat de la víctima, i, alternativament, se cita el municipi de residència del ciutadà afectat. Posteriorment, es descriu l'acció discriminatòria patida pel ciutadà/na davant les administracions públiques d'una manera precisa i detallada. Per acabar, en la darrera casella de la fitxa apareix el titular de la notícia o nota de premsa acompanyat del nom del mitjà, agència de notícies o entitat i un enllaç.

4. Recull de casos de discriminacions lingüístiques: 2007-2013

1- Un jutge del Registre Civil de Badalona obliga a celebrar el casament d'una parella en llengua castellana, tot i tenir coneixements acreditats de català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/03/2007	Administració central de l'estat	Registre Civil de Badalona	Badalona (Barcelonès)	Catalunya
Víctima: Albert B.V. i Sofia S.R.				
Descripció del cas: L'any 2007 una parella catalana resident a Madrid va denunciar davant el TSJC (Tribunal Superior de Justícia de Catalunya) que un jutge de Badalona, responsable del Registre Civil de la localitat, els va obligar a fer la cerimònia del seu casament en castellà, malgrat que havien omplert un imprès en el qual feien constar expressament que volien que la cerimònia es fes en català. La parella es va desplaçar directament des de Madrid perquè el casament se celebrés a Catalunya, atès que el seu desig era que la cerimònia fos en català, tal com van fer constar en l'imprès del Registre Civil de Badalona que van haver d'omplir en iniciar els tràmits del casament. Arribat el dia, el titular del Jutjat de Primera Instància número 4 de Badalona i responsable del Registre Civil va iniciar la cerimònia en castellà, fet que va motivar les queixes dels contraents. Davant les queixes, el jutge va respondre que no tenia constància de la petició de fer-ho en català i que si havia de comprovar l'expedient, haurien d'esperar-se i deixar passar la resta de parelles. Val a dir, d'altra banda, que el jutge en qüestió havia demostrat tenir prou coneixements de català per a poder acreditar-los com a mèrit davant el Consejo General del Poder Judicial. La parella, per evitar la demora, van acceptar que el casament se celebrés en castellà però, tot i així, en el moment de signar els documents hi va haver un altre conflicte, perquè eren redactats en castellà. Els contraents van signar perquè no els donaven cap alternativa, però més endavant van denunciar la vulneració dels seus drets lingüístics al TSJC.				
Font: <i>Una parella denuncia davant del TSJC que un jutge de Badalona els va forçar a fer el seu casament en castellà</i> Vilaweb www.vilaweb.cat/ep/ultima-hora/2316923/20070316/parella-denuncia-davant-tsjc-jutge-badalona-forcar-casament-castella.html				

2-Una traductora marroquina, insultada per parlar en català a la Guàrdia Civil i condemnada a pagar una multa per injúries

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/08/2007	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Palma (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Saïda Saddouki				
Descripció del cas: La traductora Saïda Saddouki, intèrpret d'àrab i d'amazic, va ser requerida per a unes tasques de traducció en una caserna de la Guàrdia Civil a Palma. El dia 16 d'agost, na Saïda es va presentar a la caserna, on tenia una cita amb el capità Del Amor, però l'agent Sarro es va negar a deixar-la passar perquè s'hi havia adreçat en català. Va ser retinguda durant 20 minuts i va haver d'anar-se'n sense haver vist el capità. L'endemà, va aconseguir entrevistar-se amb el capità Del Amor i va explicar-li l'incident amb l'agent Sarro. La reacció del capità Del Amor fou dir-li que <i>"A mi me parece vergonzoso que seas de otro país y defiendas un idioma que ni siquiera existe, porque unos se lo han inventado, ¡y vienes tu a defenderlo! (...) Lo que que faltaba: ¡una mora catalanista! (...) Sabes que aquí no hay nada que odiamos más que ese maldito idioma y posturas como la tuya."</i> Na Saïda va posar el cas en coneixement de l'Obra Cultural Balear i es van fer diverses accions de denúncia. La reacció de la Guàrdia Civil fou posar una denúncia contra la traductora per injúries greus. El judici tingué lloc al cap de tres anys i la traductora fou condemnada a pagar una multa per injúries greus. L'Obra Cultural Balear va expressar total desacord envers la sentència i va denunciar la impunitat dels agents.				
Font: <i>Obriran un expedient als agents de Palma que van vexar Saïda Saddouki</i> Vilaweb http://www.vilaweb.cat/noticia/2533496/20070831/obriran-expedient-agentes-palma-vexar-saida-saddouki-parlar-catala.html <i>La jutgessa condemna Saïda per injúries greus</i> Diari de Balears http://dbalears.cat/actualitat/balears/la-jutgessa-condemna-saida-per-injuries-greus.html <i>L'Obra Cultural Balear manifesta el seu total suport a Saïda Saddouki</i> OCB http://www.ocb.cat/index.php?noticia=1347				

3- Un regidor de la Marina Alta, multat, vexat i qualificat de “cateto” per dos agents de la Guàrdia Civil per parlar en català

Data	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/08/2007	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Ondara (Marina Alta)	País Valencià
Víctima: Xavi Pons, regidor del municipi d'Ondara				
Descripció del cas: Un regidor del Bloc Nacionalista Valencià d'Ondara (Marina Alta) es va incorporar amb el vehicle a la N-332 a l'altura del municipi. La Guàrdia Civil el va aturar i després de comprovar que no duia el cinturó de seguretat, li van posar la multa corresponent. En aquell moment, un veí que passava es aturava per demanar-li què havia trencat, i en Pons li va respondre que no havia trencat res, “sinó que m’han caçat”. El comentari i l'idioma que va emprar per a adreçar-se al veí, van suscitar recel entre els agents, un dels quals li demanà si “<i>tiene usted algún problema</i>”. En respondre-li el regidor en català, l'agent li va etzibar: “<i>Hábleme en castellano</i>” i l'altre agent hi va afegir: “<i>Usted tiene la obligación de hablar en castellano porque está en España</i>”. El regidor els va contestar que la llei emparava el seu dret d'usar el valencià i es va entaular una discussió. Després, els dos agents feren cap al cotxe patrulla per agafar el quadern de sancions, i insultaren el conductor tractant-lo de “cateto”; i encara hi van afegir: “<i>te has buscado un problema</i>”. Els agents van començar un exhaustiu escorcoll del vehicle, i fins i tot obligaren el regidor a desmuntar la cadireta de la filla per verificar que fos homologat. Finalment, va ser multat amb 1.500 euros per no portar el document acreditatiu de l'assegurança, malgrat que sí que en tenia el rebut corresponent, tal com més endavant va constatar l'asseguradora de la víctima. El regidor va denunciar que la segona multa era una injusta represàlia per l'incident lingüístic. Així mateix, unes hores més tard, es va dirigir a la caserna de la Guàrdia Civil, on no li van saber dir quin document havia d'acreditar.				
Font: Un Concejal del Bloc denuncia acoso de la Guàrdia Civil por hablar en valenciano Diario Información http://www.diarioinformacion.com/marina-alta/2146/concejal-bloc-denuncia-acoso-guardia-civil-hablar-valenciano/664549.html Denuncien la Guàrdia Civil per discriminació lingüística Ràdio Pego http://www.radiopego.com/index.php?name=News&file=article&sid=1413				

4-Un jove, jutjat per desobediència a l'autoritat a Maó per dirigir-se en català a la Policia Nacional

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/02/2008	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Maó (Menorca)	Illes Balears
Víctima: Eduard Coll i sa mare				
Descripció del cas: Un jove menorquí va ser aturat en un control rutinari de la Policia Nacional a Maó al gener de 2008. Tot i no haver-hi cap irregularitat, el jove de Ferreries va ser denunciat per desobediència a l'autoritat, tan sols per dirigir-se als agents en català. A més, va patir l'actitud hostil dels agents, que el van ridiculitzar per expressar-se en català i es van negar a mostrar-li la identificació. Al cap d'uns quants dies, el jove es va presentar amb sa mare a la comissaria de la Policia Nacional espanyola de Maó per demanar la identificació dels agents i poder formular una denúncia. La funcionària que els va atendre els va exigir, una altra volta, que parlessin en castellà i es va burlar de les peticions de la família. Finalment, el jove va rebre una citació judicial i va ser absolt en un judici celebrat el 28 de febrer del 2008.				
Font: <i>Un jove serà jutjat demà a Maó acusat de desobeir l'autoritat després de parlar en català a la Policia Nacional</i> Europa Press http://www.europapress.es/00059/20080227184617/jove-sera-jutjat-dema-mao-acusat-desobeir-lautoritat-despres-parlar-catala-policia-nacional.html <i>Jutjat un fill i la seva mare per parlar en català</i> Nació Digital http://www.naciodigital.cat/noticia/8191/jutjat/fill/seva/mare/parlar/catala				

5- La Guàrdia Civil nega el dret d'expressar-se en català al batlle de Montblanc i el denuncia

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
30/08/2008	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Montblanc (Conca de Barberà)	Catalunya
Víctima: Josep Andreu, batlle de Montblanc				
Descripció del cas: El 30 d'agost, el batlle i un regidor de Montblanc es van presentar a un control conjunt de la Guàrdia Civil i la Policia Local, per demanar per l'objectiu del dispositiu. Tot seguit, la patrulla de la Policia local s'absentà del lloc dels fets i els electes es van adreçar en català als agents de la Guàrdia Civil espanyola, els quals, segons el batlle, els van instar a parlar en castellà, perquè en català <i>"no els escoltarien ni les parets"</i>. Davant l'actitud hostil dels agents i la vulneració dels drets lingüístics, el batlle els va demanar que s'identifiquessin, i ells van reaccionar exigint també la identificació al batlle. Aquest s'hi va negar al·legant que "els agents tenen l'obligació de conèixer les autoritats". Finalment, tots els implicats van decidir anar a la caserna per parlar amb el brigada del cos. El batlle, tot i que coneixia el brigada, va ensenyar el document d'identitat i se'n va anar sense haver estat informat que seria denunciat. Més endavant, va rebre una citació per a un judici en què era acusat de desobediència a l'autoritat. El batlle finalment va ser absolt; va denunciar davant la sotsdelegada del govern espanyol el seu malestar davant "certes actituds del cos [de la Guàrdia Civil], que qualifica d'inconstitucionals" i va recordar el dret dels ciutadans catalans d'expressar-se davant les autoritats en la llengua oficial que escullin dins l'àmbit territorial de Catalunya.				
Font: La Guàrdia Civil de Montblanc obliga el batlle a identificar-se i parlar en castellà Vilaweb http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2990136 L'alcalde de Montblanc, denunciat per la Guàrdia Civil per no voler-se identificar Diari de Tarragona http://www.diaridetarragona.com/camp/021342/lalcalde/montblanc/denunciat/per/guardia/civil/per/volerse/identificar				

6- Un jove retingut, empentat i insultat per parlar en català en un control de la Policia Nacional al túnel del Cadí

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/02/2009	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Túnel del Cadí (Berguedà)	Catalunya
Víctima: Roger Bujons, veí de Barcelona				
Descripció del cas: Un jove de Barcelona es dirigeix a la Seu d'Urgell per feina. A les cinc de la tarda enfila la tornada pel túnel del Cadí i es troba amb un control rutinari de la Policia Nacional Els agents l'obliguen a deturar-se i li retreuen que porta una matrícula il·legal, referint-se a l'adhesiu del CAT sobre la matrícula. El jove els respon en català i els agents es mostren encara més hostils: li prenen les claus del cotxe i les hi tiren damunt el capó, fan baixar el noi del cotxe i li exigeixen obrir el maleter; després el fan apartar cinc metres del vehicle i li demanen per les revistes i els adhesius que porta al maleter. A les explicacions del jove, els agents repliquen diverses vegades <i>"no te entiendo"</i> i seguidament l'escorcollen de manera agressiva. Més tard, apareix un nou agent que li diu <i>"insolente y mal educado"</i> i afegeix <i>"las cosas pueden ir mucho peor y hable en castellano, que es su obligación"</i>. La víctima respon que entén el castellà però que té dret a parlar en català i l'agent respon cridant-li <i>"subnormal e imbécil"</i> mentre li dóna empentes de manera violenta. Davant l'agressivitat dels agents, la víctima decideix no obrir més la boca per por de la reacció. Finalment, li ordenen entrar dins el cotxe i, al cap de 20 minuts més d'espera, li retornen els papers i el deixen continuar després de més d'una hora de retenció.				
Font: <i>El CAT a les matrícules. Una crònica colonial al Túnel del Cadí</i> Llibertat.cat http://www.libertat.cat/2009/03/el-cat-a-les-matricules.-una-cronica-colonial-al-tunel-del-cadi-5989				

7- Un tècnic cultural de l'Ajuntament de Reus i una estudiant, vexats verbalment per una professora per emprar el català en un curs subvencionat pel Departament de Treball i la Unió Europea

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
18/03/2009	Administració autonòmica	Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya	Reus (Baix Camp)	Catalunya
Víctima: Àngel Querol i Txell Roselló				
Descripció del cas: Dos joves reusencs fan un curs d'animació sociocultural subvencionat per la Unió Europea i pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya. El primer dia de classe, els alumnes s'havien de presentar davant els companys, i Àngel Querol ho féu en català. La professora el va tallar i li va demanar que "por el bien de la clase" parlés en castellà. El tècnic cultural va rebutjar la petició i no va acabar de presentar-se. Una altra noia va arribar a mitja presentació i també ho va fer en català, però no va rebre cap advertència de la professora. Una vegada començada la classe, la professora va demanar als alumnes que fessin les intervencions en castellà, proposta que els dos reusencs van refusar, tot recordant-li el dret a parlar en català, i el fet que el curs era subvencionat per la Generalitat de Catalunya. La professora va reaccionar de manera hostil, recriminant-los la voluntat de no canviar de llengua, i provocant que, al seu torn, la resta d'alumnes recriminessin l'actitud dels dos companys. Tant la professora com la resta d'alumnes els van agredir verbalment, tot rebutjant-los i marginant-los de la classe. Els dos agredits van assenyalar a la premsa que en cap moment no van demanar que la classe es fes en català; i que tan sols volien denunciar el fet de no poder-se expressar en català, sobretot tenint en compte que el curs era subvencionat pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.				
Font: <i>Dos reusencs denuncien discriminació per parlar en català en un curs pagat pel Govern</i> Reus Digital http://reusdigital.cat/noticies/dos-reusencs-denuncien-discriminaci-parlar-en-catal-en-un-curs-pagat-pel-govern				

8- La degana de la Junta Electoral de Palma i una funcionària acusen un representant polític de “radical” per adreçar-s’hi en català i es neguen a atendre’l

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
22/05/2009	Administració central de l'estat	Junta Electoral de Palma	Palma (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Joan Miquel Chacón				
Descripció del cas: El representant d'Esquerra Republicana de les Illes Balears a Inca es va presentar a la seu de la Junta Electoral a l'avinguda d'Alemanya de Palma, a lliurar tota la documentació per a sol·licitar un espai electoral a Marratxí. Una vegada davant els representants públics, la degana de la Junta Electoral de Palma i una funcionària de l'administració de justícia, s'hi va adreçar en català. La degana el va interrompre i s'hi va adreçar amb menyspreu; i tot seguit li va retornar la documentació presentada, afegint “<i>Eso que me entregas, no lo entiendo</i>”. A banda de la vexació i la negativa a atendre’l, l'altra funcionària l'acusava de ser un “radical” per expressar-se en la llengua de Mallorca. La víctima va denunciar els fets davant l'Oficina de Drets Lingüístics de l'Obra Cultural Balear, a fi que ho traslladessin a la Delegació del Govern espanyol, atès que “Tots tenim dret a usar la nostra llengua i tots els drets comporten deures, i més si es tracta de l'Administració”.				
Font: <i>Joan Miquel Chacón, d'ERC, denuncia que dues funcionàries l'acusaren de “radical” a la Junta Electoral per parlar en català</i> Diari de Balears http://dbalears.cat/actualitat/balears/m-han-humiliat-per-xerrar-la-meva-llengua.html				

9- Un jove de Mallorca, agredit físicament a l'aeroport de Palma per dos guàrdies civils per parlar-los en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
7/08/2009	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Aeroport de Palma (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Ivan Cortés				
Descripció del cas: Ivan i la seva companya eren a l'aeroport de Palma el 7 d'agost del 2009 per anar a Londres. En passar el control de passatgers, dos guàrdies civils els van aturar i els van demanar la documentació. Tots dos els van lliurar el document d'identitat i el passaport, respectivament, i tot seguit els demanaren el número d'identificació i l'adreça, que ells van donar amb naturalitat en català. L'agent que es va encarregar de recollir la documentació, va exigir a Ivan amb to agressiu que parlés en castellà. La víctima va repetir les dades, aquest cop en castellà. Després, un altre agent del mateix cos es va adreçar a la víctima amenaçant-lo de manera explícita i aquest, en no entendre'l, li va demanar si ho podia repetir. L'agent reaccionà agafant-lo, amb l'ajut de dos agents més, i enduent-se'l en una petita cambra, on fou agredit físicament per tots tres agents, que li pegaren al cap, a la boca, per on va començar a sagnar, i al ventre. Després de l'agressió, els agents van dir a la víctima que havia estat una manca de respecte parlar-los en català. Aleshores van entrar dos agents més i van demanar què havia passat, i la resposta d'un dels agressors fou: <i>"Que el chaval le ha hablado en catalán y al cabo se le ha ido la mano"</i>. Finalment, després d'esperar més de 15 minuts sense rebre cap explicació, va aparèixer un altre guàrdia civil, que va anunciar a Ivan que estava denunciat per alteració de l'ordre públic. Finalment, la víctima també va denunciar els guàrdies civils i l'Audiència de Palma, al cap de dos anys, va condemnar un dels agents a pagar una multa de 1.200 euros per ser l'autor responsable d'una falta de lesions contra Ivan Cortés.				
Font: L'OCB denuncia una agressió física contra Iván Cortés per parlar en català OCB http://ocb.cat/index.php?noticia=720 L'Audiència confirma la condemna al Guàrdia Civil que agredí Iván Cortés Diari de Balears http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-audiencia-confirma-la-condemna-al-guardia-civil-que-agredi-ivan-cortes.html				

10- Una dona d'origen peruà que tramitava el document d'identitat del fill, detinguda per parlar pel mòbil en català en una comissaria

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/08/2009	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya
Víctima: Rosario Palomino				
Descripció del cas: Na Rosario, veïna de Barcelona, psicòloga i originària del Perú, va acudir a la comissaria del Cos Nacional de Policia de l'avinguda de Sant Antoni Maria Claret, número 276, de Barcelona per tramitar el document d'identitat del fill. Un funcionari policial li va fer saber que hauria d'haver telefonat per demanar cita prèvia. En observar que hi havia persones que tenien número de torn, es va queixar al funcionari i aquest li va respondre que li sabia greu, però no l'havia entès. Al cap de dos dies, la ciutadana retornà a la comissaria amb la cita prèvia. Quan s'acostava el seu torn va trucar al marit per avisar-lo que ja podia portar el fill. El policia uniformat que li havia negat el torn dos dies abans, se li adreçà de mala manera i cridant que apagués el mòbil, que era prohibit fer-lo servir dins la comissaria. La veïna li va explicar, en català, que només parlava amb el marit perquè portés el fill i que no calia que cridés. La resposta del funcionari fou <i>"no te entiendo si hablas en catalán, dame el DNI"</i> i va afegir <i>"que sepas que estás denunciada"</i>. Na Rosario, perplexa, contesta "Com? Per parlar pel mòbil?". El policia no li respon i se'n va. Aleshores el marit li truca i ella decideix sortir, per no empitjorar la situació, però abans d'arribar a la porta, nota com l'estiren violentament pel braç i el mateix policia li crida: <i>"Tu no puedes salir de aquí, estas detenida!"</i>. Na Rosario queda retinguda dins la comissaria i es posa a plorar, quan un agent de paisà se li acosta i li exigeix el document d'identitat. El policia uniformat crida <i>"Aquí estamos en España y no tengo porqué hablar en catalán"</i>. Quan arriba el marit de la víctima i demana al policia de paisà quin és el problema, aquest no li fa cas, fins que crida <i>"No te entiendo"</i> i es posa a parlar en gallec. Al cap d'un quart d'hora, torna amb la denúncia i els fan fora.				
Font: Una dona que feia el DNI al seu fill es detinguda perquè parlava pel mòbil en català ElPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/79897-una-dona-que-feia-el-dni-al-seu-fill-es-detinguda-perque-parlava-pel-mobil-en-catala.html				

11- Una família perd un avió per adreçar-se en català a la Guàrdia Civil a l'aeroport de Girona i és multada per desordres públics

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
3/09/2009	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Aeroport de Girona Vilobí d'Onyar (La Selva)	Catalunya
Víctima: Àngels Morera i família				
Descripció del cas: La víctima amb la família passen el control de passatgers de l'aeroport de Girona per agafar un vol cap a l'Alguer. Li troben un esprai de laca i quan la passatgera s'adreça en català als agents de la Guàrdia Civil, aquests li demanen de mala manera que els parli en castellà. La passatgera s'hi nega al·legant el dret d'expressar-se en la llengua pròpia, i ells la retenen a les dependències policials. Els agents la sotmeten a un interrogatori amb preguntes com <i>"Reconoce que Gerona està en España i que el espanyol es la lengua oficial de España?"</i>. Quan la van deixar anar, sense que hagués signat res ni l'haguessin informada en cap moment de la denúncia, el vol ja estava tancat i es van quedar a terra. La família va haver de comprar nous passatges a una destinació allunyada de l'Alguer, la ciutat de Càller, a l'altra punta de Sardenya, amb les corresponents despeses. Més endavant va haver d'afrontar un judici per desordres públics i va ser condemnada a pagar 180 euros més els costos processals per una falta (lleu) de respecte a l'autoritat. Contràriament, els agents no van rebre cap condemna per vulnerar el dret lingüístic dels ciutadans d'expressar-se en la llengua oficial que escullin.				
Font: <i>Jutgen una passatgera de l'aeroport per cridar en català a la Guàrdia Civil</i> Diari de Girona http://www.diaridegirona.cat/comarques/2010/02/21/jutgen-passatgera-laeroport-cridar-catala-guardia-civil/389058.html <i>Jutgen per "desordres públics" la dona que es va adreçar en català a la Guàrdia Civil</i> Llibertat.cat http://www.libertat.cat/2010/02/jutgen-per-desordres-publics-la-dona-que-es-va-adreacar-en-catala-a-la-guardia-civil-9194				

12- Un periodista nord-català, retingut en un control policial a la Jonquera per parlar en català i no conèixer el castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
8/09/2009	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	La Jonquera (Alt Empordà)	Catalunya
Víctima: Rafael Renyé, periodista nord-català				
Descripció del cas: En Rafael Renyé és aturat al punt fronterer de la Jonquera per la Guàrdia Civil. Un agent, en veure que el vehicle porta un CAT a la matrícula, es fixa atentament en el periodista nord-català. L'obliga a aturar-se i li demana si parla el castellà, i el jove li contesta que no; que tan sols parla el català i el francès. Després de fer-li repetir tres vegades la resposta, i de fer-li diverses preguntes sarcàstiques com ara <i>"Tu me quieres molestar. ¿Qué es eso del catalán?"</i>, l'agent li demana que el segueixi per tal de posar-li una multa per portar el CAT a la matrícula. L'agent se'n va a consultar el cas amb un grup d'agents del mateix cos, i s'entaula una discussió entre ells. Mentre el primer defensa que no poden deixar-lo anar sense haver pagat la multa, els altres insisteixen que el deixin anar perquè el vehicle duu matrícula francesa i que no li poden fer res perquè parli francès i català. L'agent no té més remei que retornar els documents al periodista, però abans de deixar-lo anar li expressa sorpresa perquè no havia mai vist ningú que parlés català i no castellà, i li recordava que és a Espanya i que s'hi parlava l'espanyol. El jove periodista nord-català afirma que aquest cas no és únic, que diversos catalans del nord han patit retencions o multes al punt fronterer de la Jonquera, pel fet d'expressar-se en català o portar el CAT a la matrícula.				
Font: <i>Testimoni del jove retingut en una entrevista Ràdio Arrels Perpinyà</i> Ràdio Arrels http://www.youtube.com/watch?v=wX4O9CvQW0M <i>La Guàrdia Civil contra el català</i> Directe.cat http://www.directe.cat/punt-de-mira/133238/la-guardia-civil-en-contra-del-catala				

13- Una jutgessa d'Elx menysprea el català i qüestiona a un encausat i a una testimoni el dret de parlar-lo en un judici

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
30/09/2009	Administració central de l'estat	Audiència d'Alacant	Elx (Baix Vinalopó)	País Valencià
Víctima: Aquil·les Rubio, veí d'Alacant				
Descripció del cas: Un veí d'Alacant fou encausat per un delictes contra la Corona arran de la participació en un acte de suport a uns militants independentistes de Girona jutjats per haver cremat una foto del rei d'Espanya, que es va celebrar a Elx al desembre del 2006. El cas va arribar a l'Audiència Nacional espanyola, òrgan competent en aquesta mena de delictes, que va constatar que no hi havia cap infracció. El cas va retornar a Elx, però no va ser arxivat. Finalment, el judici es va celebrar a l'Audiència d'Elx el 30 de setembre del 2009. Durant el judici, tant l'encausat com una testimoni van haver de suportar una llarga intervenció de la jutgessa en què els retreia emprar el valencià en les intervencions i la poca voluntat de fer-se entendre pels que no sabien valencià. Així mateix, la jutgessa va comminar-los a parlar en castellà perquè, segons paraules textuais, <i>"es la lengua común que nos une a todos"</i> i <i>"hay el deber y la obligación de hablar la lengua oficial en todo el estado"</i>. Malauradament, la jutgessa va demostrar un total desconeixement de la legislació valenciana, atès que la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià estableix el dret a usar-lo de paraula i per escrit, tant en l'àmbit privat com en el de les instàncies públiques, i prohibeix expressament tota mena de discriminació per usar qualsevol de les dues llengües oficials. Curiosament, aquesta llei també estableix que els ciutadans tenen el dret d'obtenir per part de jutges i fiscals la garantia de poder usar la seva llengua.				
Font: <i>Jutgessa i la fiscalia menyspreen el valencià i fan apologia de la "lengua común" en un judici a Elx</i> L'Accent. Periòdic Popular dels Països Catalans http://www.laccent.cat/index.php/paisos-catalans/repressio-i-drets/item/1457-jutgessa-i-la-fiscalia-menyspreen-el-valenci%C3%A0-i-fan-apologia-de-la-lengua-com%C3%BAn-en-el-judici-d-elx				

14- Un veí de Pollença, obligat a parlar en castellà a la Guàrdia Civil durant una identificació, tot i que els agents entenen el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
4/3/2010	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Pollença (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Un veí de Pollença				
Descripció del cas: Al juliol del 2010, l'Obra Cultural Balear va denunciar diversos casos de discriminació lingüística a Mallorca amb el denominador comú que havien estat perpetrats per agents de la Guàrdia Civil El primer cas es va produir a Pollença, el 4 de març del 2010, quan un veí del va ser aturat per uns agents de la Guàrdia Civil espanyola per identificar-lo. El ciutadà s'hi va adreçar en català i els agents li van etzibar que els parlés en castellà. Tot seguit, van afegir que tot i que entenen el català, ell tenia el deure d'adreçar-se a l'autoritat en espanyol. I encara hi van afegir comentaris despectius envers el català de Mallorca. El veí de Pollença va ser retingut durant uns minuts pels agents, però després de ser identificat el van deixar anar.				
Font: <i>L'OCB denuncia tres casos de discriminació lingüística per part de la Guàrdia Civil</i> OCB http://dretsling.blogspot.com.es/search?updated-max=2010-07-13T09:20:00-07:00&max-results=3&start=27&by-date=false <i>Críticas a la Guardia Civil por exigir a los conductores que les hablen en castellano</i> El Mundo http://www.elmundo.es/elmundo/2010/05/18/baleares/1274201518.html				

15-Un pacient, expulsat del centre de salut d'Inca per adreçar-se en català a la metgessa de capçalera

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/04/2010	Administració autonòmica	Servei de Salut de les Illes Balears	Inca (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Pau Ignasi Amer				
Descripció del cas: El 6 d'abril del 2010, el ciutadà Pau Ignasi Amer va acudir al centre de salut d'Inca perquè tenia unes molèsties al pit. En entrar a la consulta, en Pau Ignasi va començar a explicar els símptomes i la metgessa li va contestar en to despectiu que li parlés en castellà. A més, no el va voler atendre en català i també es va negar a signar un justificant que exposés les raons lingüístiques per a negar-li l'atenció. El pacient es va negar a sortir de la consulta sense haver rebut una explicació oficial, i la doctora va fer cridar un guàrdia jurat, que el va fer fora de la consulta sense cap més explicació. Davant la flagrant discriminació per raons lingüístiques, el pacient va presentar una reclamació oficial davant del Servei de Salut de les Illes Balears i a l'Oficina de Drets Lingüístics de l'Obra Cultural Balear. L'entitat va remarcar que era un cas inamissible de discriminació per raó de llengua, que atempta contra els drets fonamentals de les persones.				
Font: <i>L'OCB denuncia una nova agressió lingüística, aquest cop al centre de salut d'Inca</i> OCB http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-ocb-denuncia-una-nova-agressio-linguistica-aquest-cop-al-centre-de-salut-d-inca.html				

16- Dos joves mallorquins, retinguts per la Guàrdia Civil en una rotonda de Porreres per expressar-se en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14-5-2010	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Porreres (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Dos joves de Porreres				
Descripció del cas: Al juliol del 2010 l'Obra Cultural Balear va denunciar diversos casos de discriminació lingüística a Mallorca amb el denominador comú que havien estat perpetrats per agents de la Guàrdia Civil El darrer dels casos denunciats en la comunicació de l'OCB va tenir lloc el 14 de maig del 2010 a Porreres. Dos joves que s'hi dirigien per carretera varen ser aturats en una rotonda per un parella d'agents de la Guàrdia Civil. Quan un dels joves va respondre en català, s'entaulà una discussió amb els agents. Immediatament van ser obligats a baixar del vehicle i van ser sotmesos a un escorcoll corporal, durant el qual l'agent va demanar als joves que li parlessin en castellà i es va vanagloriar de no respectar la llei de política lingüística: <i>"No te entiendo en mallorquín, ni te voy a entender. No puedes hablar en castellano?"</i>. Quan el jove li va contestar que tenia el dret de parlar en català, l'agent li va etzibar: <i>"Si te hiciera preguntas policiales, me tendrías que hablar en castellano. Lo digo porque hay algunos que son más radicales que vosotros"</i>. Els agents van escorcollar el cotxe i en no trobar-hi res van tornar al vehicle policial. Abans de partir, el segon agent, que fins ara no havia parlat, es va abocar a la finestreta i digué: <i>"Que sepas que es una cuestión de respeto"</i>.				
Font: L'OCB denuncia tres casos de discriminació lingüística per part de la Guàrdia Civil OCB http://dretsling.blogspot.com.es/search?updated-max=2010-07-13T09:20:00-07:00&max-results=3&start=27&by-date=false Crítics a la Guardia Civil por exigir a los conductores que les hablen en castellano El Mundo http://www.elmundo.es/elmundo/2010/05/18/baleares/1274201518.html				

17-Retarden durant hores l'assistència mèdica a una dona de 80 anys d'Alcoi perquè els treballadors del 112 no entenen el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/6/2010	Administració autonòmica	Agència Valenciana de Salut	Alcoi (Alcoià)	País Valencià
Víctima: Dues persones de 80 anys d'Alcoi				
Descripció del cas: Un home de 80 anys d'Alcoi va trucar al servei d'emergències 112 a la 1 de la matinada del dia 29 de juny de 2010, per rebre atenció mèdica urgent per a la seva companya, també de 80 anys. Quan va començar a parlar dels símptomes al metge que havia d'avaluar l'estat de la malalta, aquest el va interrompre instant-lo a parlar en castellà. L'home respon que coneix l'obligació de saber el castellà, però que ell és un vell analfabet de 80 anys i que en un cas d'emergència de vida o mort, li surt la llengua materna, el valencià. Tot i això, el metge del 112 va derivar-lo al Centre de Salut la Fàbrica d'Alcoi, on el zelador que el va atendre telefònicament va demorar més de mitja hora l'enviament de l'ambulància, perquè en català no entenia la numeració del document d'identitat de la pacient. La vulneració de la legislació vigent va ser portada al Síndic de Greuges del País Valencià, que va donar la raó al ciutadà i va formular una sèrie de recomanacions al Departament General de Qualitat i Atenció al Pacient de l'Agència Valenciana de Salut amb l'objectiu que no es repetissin més casos com aquest.				
Font: <i>Resolució Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana Expedient queixa 105524</i> <i>Assumpte: Drets dels ciutadans a elegir la llengua</i> Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana http://www.elsindic.com/Resoluciones/10301154.pdf				

18- Una conductora, insultada i vexada per la Guàrdia Civil a la frontera andorrana per expressar-se en català amb el seu acompanyant

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/10/2010	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Frontera andorrana (Alt Urgell)	Catalunya
Víctima: A.C.V.				
Descripció del cas: A la frontera andorrana en direcció a la Catalunya espanyola, la Guàrdia Civil atura una parella. En adonar-se que els dos viatgers parlen en català, els agents adopten una actitud hostil i burleta. Aleshores la conductora s'adreça en català a l'agent i aquest li contesta: <i>"yo no tengo por qué entenderla. Esto es España y le exigo que me hable en la lengua del país"</i>; i quan la conductora li fa avinent que l'hauria d'entendre, tal com marca la legislació vigent, ell li replica en to d'amenaça: <i>"Aquí se habla en español porque esto es España y porque lo digo yo y punto y pelota. Y al próximo comentario les pongo los grilletes"</i>. Després, mentre la víctima s'identifica davant l'agent, aquest veu que entre la documentació hi ha el carnet d'un partit polític, i exclama: <i>"Y encima de izquierdas, ya estoy hasta los cojones del catalán, de Cataluña y de los catalanes"</i>. La conductora li torna a recordar el capteniment il·legal, que la llei empara l'ús del català en les relacions amb l'administració i que sens dubte, denunciarà aquesta vulneració dels drets humans i lingüístics. La darrera resposta de l'agent va ser: <i>"Yo esa ley me la paso por los cojones, porque no sirve para nada"</i>. L'afectada va rebre assessorament jurídic de la Plataforma per la Llengua, però no va poder posar la denúncia, atès que no disposava de la identificació de l'agent en qüestió.				
Font: Queixa rebuda a través del correu electrònic, a l'apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua el novembre del 2010				

19- Un ciutadà de la Costera, menyspreat per tenir nom català per part de la Guàrdia Civil en un control rutinari a Ontinyent

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
22/01/2011	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Ontinyent (Vall d'Albaida)	País Valencià
Víctima: S.C.T. , veí de la comarca de la Costera				
Descripció del cas: Dos germans circulaven amb cotxe particular per la ciutat d'Ontinyent quan un control rutinari de la Guàrdia Civil els va fer aturar. En demanar la documentació a un dels germans, un dels agents es va adonar que el nom del conductor era català i va començar a increpar-lo i desafiar-lo, mentre feia comentaris despectius envers la llengua catalana, bo i lloant les grandeses de la "<i>lengua nacional</i>". El conductor es va saber autocontrolar i no va respondre als insults i les amenaces de l'agent, de manera que van poder continuar la marxa. El germà de l'agredit, també present en el moment del control, va enviar un correu a la Plataforma per la Llengua demanant que es denunciés aquest i altres casos semblants que es pateixen al País Valencià.				
Font: <i>Queixa rebuda a través del correu electrònic, a l'apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua al gener del 2011.</i>				

20-Un funcionari de l'Estació del Nord de València nega l'atenció a un usuari discapacitat perquè l'acompanyant s'hi adreça en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/01/2011	Administració central de l'estat	ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias)	València (l'Horta)	País Valencià
Víctima: Dos veïns de Carcaixent, un d'ells discapacitat, que no van voler identificar-se				
Descripció del cas: Al matí del 28 de gener del 2011, un veí de Carcaixent (Ribera Alta) s'adreça a l'oficina d'atenció al públic de l'Estació del Nord de València per demanar per on podia travessar les vies amb el seu acompanyant amb cadira de rodes. El funcionari, en to despectiu, el va avisar que si li parlava "así" tindria un "problema" perquè no li respondria i que per tant li havia de parlar "en cristiano". Davant d'aquesta situació la víctima va demanar que l'atengués un altre funcionari, però la resposta indignada del funcionari fou: "Yo soy de Asturias y mi compañera de Murcia. No voy a responderte si me hablas en valenciano." La víctima d'aquesta discriminació va omplir un full de reclamacions a l'administració ferroviària i, de manera complementària, i també va denunciar la situació d'indefensió i vulneració de la llei davant el Síndic de Greuges.				
Font: Un treballador d'ADIF es nega a atendre una consulta en valencià sobre un passatger invàlid Valencianisme.com http://www.valencianisme.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2839&Itemid=48 Adif no atén una consulta d'un passatger discapacitat per ser en valencià Racó Català http://www.racocatala.cat/noticia/25434/adif-no-aten-consulta-dun-pasatger-discapacitat-ser-en-valencia				

21- El Tribunal Suprem espanyol desestima un recurs d'una sentència dictada a Barcelona per ser redactada en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
2/03/2011	Administració central de l'estat	Audiència de Barcelona i Tribunal Suprem espanyol	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya
Víctima: Marc Belzunces				
Descripció del cas: En Marc Belzunces va decidir negar-se a participar en una mesa electoral en les eleccions espanyoles del 2008, per motius ideològics, en un acte objecció electoral. La justícia espanyola el va processar i una sala de l'audiència de Barcelona el va condemnar per delictes electoral. El jove va decidir presentar un recurs al Tribunal Suprem d'Espanya, i emparat per l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 35.5 que els ciutadans tenen dret a la lliure tria de llengua per adreçar-se als tribunals de justícia, ho va fer en català. L'acusat, però, va veure vulnerat el seu dret legítim a la defensa, atès que el Tribunal Suprem d'Espanya va declarar “desierto” el recurs presentat perquè era “todo en catalán”. El ciutadà va reaccionar defensant els seus drets i la resposta del Tribunal espanyol, contradient una resolució de l'any 2009 del mateix Tribunal, fou publicar un decret pel qual instava el ciutadà a traduir el recurs, amb els seus propis mitjans, amb l'avertència que, en cas d'incompliment, el recurs quedaria desert.				
Font: <i>El Suprem ignora un recurs a una sentència de Barcelona perquè està fet en català</i> EIPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/377283-el-suprem-ignora-un-recurs-a-una-sentencia-de-barcelona-perque-esta-fet-en-catala.html <i>La Justícia espanyola invalida recurs de l'objector de consciència a Espanya perquè és en català</i> Racó Català http://www.racocatala.cat/noticia/25563/justicia-espanyola-invalida-recurs-lobjector-consciencia-espanya-perque-esta-catala				

22- Un ciutadà de Cambrils, ridiculitzat i humiliat en una oficina del DNI espanyol per voler expressar-se en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
23/05/2011	Administració central de l'estat	Oficina del DNI espanyola a Tarragona	Tarragona (Tarragonès)	Catalunya
Víctima: J.G.V., veí de Cambrils (Baix Camp)				
Descripció del cas: Un ciutadà de Cambrils es va presentar a la recepció de l'oficina del DNI espanyol de Tarragona (Vidal i Barraquer, 20) el 23 de maig del 2011. Quan el van atendre, es va adreçar al funcionari i aquest li va demanar amablement que canviés de llengua perquè no l'entenia. El ciutadà no va voler renunciar al seu dret i li va començar a parlar més a poc a poc; la reacció del funcionari fou començar a parlar-li en anglès i a fer-lo esperar mentre s'adreçava cap a l'interior de la oficina a explicar al cas als companys. La víctima va començar a sentir impropis procedents de dins l'oficina, com ara <i>"Me cago en la leche"</i> i d'altres. Després va aparèixer una nova funcionària que entenia el català, acompanyada d'un funcionari veterà (que, segons la víctima, era el mateix que proferia impropis), que va continuar fent escarni, en veu alta, de l'actitud de voler ser atès en català. El veterà es va adreçar als companys, demanant-los de manera irònica <i>"Vous parlez français?"</i> (pretenent posar al mateix nivell el dret de parlar en català amb el de parlar en francès, llengua que no és oficial a la Catalunya espanyola), per tal de posar els altres funcionaris i els ciutadans presents contra el ciutadà que volia ser atès en català; en definitiva, un escarni públic. Durant tot el procés de renovació del DNI espanyol, el funcionari veterà va continuar fent comentaris sarcàstics contra l'actitud del ciutadà amb la funcionària que li feia el tràmit.				
Font: <i>Queixa rebuda a través del correu electrònic a l'apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua al maig del 2011.</i>				

23- Neguen l'atenció sanitària a un ciutadà de Crevillent i se'n riuen per expressar-se en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
6/1/2012	Administració autonòmica	Centre de Salut de Crevillent i Agència Valenciana de Salut	Crevillent (Baix Vinalopó)	País Valencià
Víctima: Veí de Crevillent, amb les inicials J.A.P.				
Descripció del cas: El 6 de gener del 2012, el veí de Crevillent J.A.P. es va presentar a les 15:45 al centre de salut de la vila, amb 38 graus de febre i malestar general. El metge de guàrdia es va negar a atendre'l al·legant que no l'entenia perquè li parlava en valencià, tot i l'obligació legal dels treballadors públics i de servei públic d'entendre la llengua del país. Aleshores va demanar de ser atès per un altre metge, i el personal administratiu li va comunicar que tan sols hi havia un metge disponible. El ciutadà va haver d'anar-se'n sense haver estat atès pel metge i encara va rebre els comentaris sarcàstics d'altres treballadors del centre de salut.				
Font: <i>Acció Cultural estudia presentar una denúncia penal per discriminació lingüística en un centre de salut de Crevillent</i> Acció Cultural del País Valencià http://www.acn.cat/acn/650379/Noticia/text/Noticia.html <i>Un metge de Crevillent es nega a atendre un pacient perquè parlava en català</i> ElPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/496105-un-metge-de-crevillent-es-nega-a-atendre-un-pacient-perque-parla-en-catala.html				

24- Un tècnic de normalització lingüística, acomiadat de l'Ajuntament de Dénia per haver informat de l'incompliment de la normativa en matèria lingüística

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
18/01/2012	Administració local	Ajuntament de Dénia	Dénia (Marina Alta)	País Valencià
Víctima: Josep Andrés Torres				
Descripció del cas: Josep Andrés Torres, tècnic de normalització lingüística de l'Ajuntament de Dénia, va informar, a petició d'un regidor, sobre la situació d'incompliment de la normativa en matèria lingüística a l'ajuntament. La resposta del consistori fou sancionar el tècnic municipal i suspendre'l de feina i sou. Pel fet de ser interí, aquesta suspensió va implicar la pèrdua del lloc de feina. El següent pas del consistori va ser desmantellar l'oficina municipal de normalització lingüística, que va quedar ocupada per un administratiu sense capacitat tècnica. Abans de l'acomiadament del tècnic, l'ajuntament havia derogat els punts més rellevants del reglament de normalització lingüística, com ara l'exigència de coneixements de valencià per als treballadors públics, vulnerant la llei vigent al País Valencià.				
Font: <i>Acte intolerable contra un defensor de la llengua</i> Acció Cultural del País Valencià http://acpv.cat/web/actualitat/acte-intolerable-contra-un-defensor-de-la-llengua				

25- Retenció i amenaces a un conductor empordanès per expressar-se en català davant la Guàrdia Civil

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/01/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	La Jonquera (Alt Empordà)	Catalunya
Víctima: Josep M. Tegido-Mallart				
Descripció del cas: El ciutadà empordanès s'adreçava amb cotxe cap a Agullana quan va ser aturat per tres agents de la Guàrdia Civil en un control rutinari. Els agents de la institució armada van exigir al ciutadà que els parlés en castellà perquè deien que no entenien el català. També el van amenaçar que si no arrencava l'adhesiu del CAT de la matrícula del vehicle, hauria de pagar una multa de 3.500 euros. Finalment, un dels guàrdies el va amenaçar de detenir-lo dient-li: <i>"O quitas el adhesivo o te llevamos detenido"</i> i <i>"te vas a pasar dos días en el calabozo"</i>. Just quan es disposaven a emmanillar-lo, un dels agents va fer veure que els demanaven en un altre lloc i van marxar en veure que havien perdut els papers. La víctima va posar el cas en coneixement del Síndic de Greuges i de l'Ajuntament de la Jonquera i va consultar amb un advocat la possibilitat de formular una denúncia. Els comandaments de la Guàrdia Civil espanyola van obrir una investigació per a identificar els agents i contrastar les versions, però al cap de més d'un any, encara no s'ha pres cap mesura per a aclarir els fets denunciats.				
Font: <i>La Guàrdia Civil investiga les coaccions per l'ús del català</i> ElPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/497809-la-guardia-civil-investiga-les-coaccions-per-lus-del-catala.html?dema=1				

26- Un guàrdia civil apallissa un advocat a l'aeroport del Prat per negar-se a parlar en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/01/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Aeroport del Prat (Baix Llobregat)	Catalunya
Víctima: La víctima va demanar de no ser identificat per por de perdre la feina o de veure's perjudicat professionalment.				
Descripció del cas: Un jove advocat s'adreça a l'aeroport del Prat per agafar un vol cap a Madrid. Quan passa sota l'arc de seguretat del control de passatgers, manté una conversa amb el treballador de seguretat privada, i els agents de la Guàrdia Civil li demanen si hi ha cap problema. El lletrat respon que no passa res i aleshores els agents li exigeixen: <i>"Caballero, hábleme usted en español"</i>. El lletrat s'hi nega, exercint el dret lingüístic reconegut per la llei. La tensió augmenta i l'agent li diu: <i>"Este vuelo no lo coges"</i>, mentre condueix el ciutadà cap a una cambreta sense finestres, on l'agredeix pegant-li un cop a la cuixa amb un objecte contundent i diversos cops al cap amb la mà estesa. Després de l'agressió, els agents s'adonen que la víctima telefona als Mossos d'Esquadra i li lliuren un paper de denúncia per insults al guarda jurat i insults i menyspreu envers la Guàrdia Civil. L'advocat va presentar una denúncia als Mossos d'Esquadra contra els agents, acompanyada d'un informe mèdic emès pel CAP Pujol i Capsada del Prat de Llobregat. El Ministre d'Interior espanyol i la Delegada del Govern espanyol a Catalunya van menysprear la denúncia de l'advocat i no s'ha dut a terme cap mena d'acció legal contra els agents agressors, ni tan sols per a aclarir el cas.				
Font: <i>Un jove denuncia la guàrdia civil per agredir-lo a l'aeroport del Prat per parlar català</i> Diari Ara http://www.ara.cat/societat/Guardia_civil-catala-El_Prat-agressio-Mossos-llengua_0_635336654.html <i>Un guàrdia civil agredeix un advocat perquè parlava en català</i> ElPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/497809-la-guardia-civil-investiga-les-coaccions-per-lus-del-catala.html?dema=1				

27- Un jove mallorquí, denunciat per falta de respecte a l'autoritat per parlar en català a un agent del Cos Nacional de Policia en una manifestació

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/02/2012	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Palma (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Marcel Pich				
Descripció del cas: Durant una concentració de protesta per la declaració als jutjats d'Iñaki Urdangarin, diversos membres del Cos Nacional de Policia van escorcollar els joves que portaven la pancarta reivindicativa. El jove Marcel Pich es va adreçar als agents, un dels quals li va exigir que li parlés en castellà, atès que ell era de Màlaga i era <i>"una cuestión de respeto"</i>. El jove li va contestar que ell no tenia cap problema per parlar en castellà, però que no en tenia l'obligació, i l'agent es neguitejà i li reiterà la pretesa obligació de parlar-li en castellà. Tot seguit, veient que el jove no posava cap inconvenient a l'escorcoll de la motxilla, però que es negava a parlar en castellà, l'agent se'l va endur cap a la furgoneta i, després d'una retenció de 10 minuts, li posà una denúncia per <i>"falta de respeto a los agentes de la autoridad"</i>.				
Font: <i>Un policia nacional posa una denuncia a un jove mallorquí per parlar-li en català</i> Diari ARA http://www.ara.cat/politica/Palma-Urdangarin-catala-guardia_civil-denuncia-Instituto_Noos_0_652734836.html				

28- Un ciutadà entra a la caserna de la Guàrdia Civil d'Inca per fer una denúncia i en surt denunciat per parlar-hi en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
5/05/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Inca (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Jordi Alegre, veí d'Inca				
Descripció del cas: En Jordi Alegre, un jubilat veí d'Inca, s'adreça la caserna de la Guàrdia Civil per denunciar un seguit de telefonades comercials que rebia diàriament i de manera reiterada. Quan va aconseguir parlar amb un agent, aquest li va contestar <i>"hábleme en español"</i> i la conversa s'acabà aquí. Al cap d'unes hores, un altre agent li va telefonar per citar-lo a la caserna. En Jordi s'hi va presentar l'endemà i el van retenir per negar-se a parlar en la llengua dels agents. El jubilat continuava parlant en català, exercint el seu dret, i els agents li va dir <i>"Ya te lo encontrarás en los juzgados"</i>. El denunciaren per desobediència a l'autoritat, sense explicar-li'n les raons.				
Font: <i>"Volia posar una denúncia i em citen com a denunciat"</i> Jordi Alegre és citat als jutjats d'Inca per desobediència a l'autoritat. Va voler parlar en català a la Guàrdia Civil Diari de Balears http://dbalears.cat/actualitat/balears/volia-posar-denuncia-citen-com-denunciat.html				

29- Un veí de l'Alt Empordà, agredit verbalment i físicament per una parella d'agents de la Guàrdia Civil, i jutjat per negar-se a parlar en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
30/05/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Pau (Alt Empordà)	Catalunya
Víctima: Simó Colls, veí de Vilajuïga				
Descripció del cas: El pagès empordanès Simó Colls treballava en un camp de Pau i va agafar el cotxe per anar a comprar a la cooperativa de Vilajuïga. A l'entrada del poble, en Colls es va topar amb un control de drogues i armes de la Guàrdia Civil que el va fer aturar per escorcollar-li el cotxe. Uns dels agents va trobar-hi una capsa de bombetes de recanvi i la va sacsejar; i quan en Colls el va advertir: "Vés amb compte, que hi ha bombetes i es trencaran", l'agent va replicar: "<i>¿Cómo dice?</i>". El pagès li ho repetí i la resposta de l'agent fou: "<i>No te entiendo</i>", mentre continuava l'escorcoll. La víctima s'ho mirava de prop i un dels agents li va etzibar: "<i>Que te largues de aquí</i>", i li va clavar una empenta per apartar-lo. Els agents van continuar escorcollant el vehicle, però amb més agressivitat i escampant per terra tot el que trobaven a la guantera, mentre li recriminaven que els parlés en català amb frases com ara: "<i>¿Qué te has creído? Estamos en España y a mí me hablas en castellano.</i>" Els agents van demanar la documentació al jove, que després d'uns moments de tensió els la va ensenyar; llavors li van dir que ja podia anar-se'n. En Colls els va demanar que li recollissin els objectes de la guantera i ells van respondre que no en tenien l'obligació. Aleshores, en Colls va pujar al cotxe i es va posar a recollir les coses deixant una cama enfora, quan un dels agents va fer per tancar la porta; quan el jove li va dir: "Para, que em fas mal", l'agent va contestar: "<i>No entiendo qué me dices, háblame en castellano</i>". Aleshores se li va acabar la paciència i els va demanar els números d'agent; ells hi van accedir després d'uns instants de dubte, però abans que marxés li van etzibar: "<i>Ahora si te atreves te vas a Portbou y nos denuncias.</i>"				
Font: Dos guàrdies civils, a judici per vexar un veí de Vilajuïga que es negava a parlar en espanyol Vilaweb http://www.vilaweb.cat/noticia/4025869/20120704/dos-guardies-civils-judici-vexar-vei-vilajuiga-negava-parlar-espanyol.html				

30- Un veí de l'Ametlla del Vallès, retingut il·legalment a l'aeroport de Barcelona per parlar en català i en anglès

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/06/2012	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Aeroport del Prat (Baix Llobregat)	Catalunya
Víctima: Esteve Duran, veí de l'Ametlla del Vallès				
Descripció del cas: Un veí de l'Ametlla del Vallès va ser retingut durant més de 20 minuts a la T1 de l'aeroport del Prat per haver parlat en català i en anglès amb un agent de la policia nacional. La discriminació tingué lloc quan el ciutadà, que tenia un bitllet per a un vol cap a Brussel·les, va entrar per error a la zona internacional de l'aeroport. Aleshores, per poder sortir de l'espai, s'adreçà a un agent de la Policia Nacional, que li va respondre que hauria de demanar-ho en castellà o altrament li denegava la sortida. El ciutadà va respondre-li que ho podia fer en català o en anglès, però que no tenia obligació de fer-ho en castellà. Aleshores, l'agent li va exigir el document d'identitat espanyol i va retenir-lo durant més de 20 minuts esperant-se al costat de la taquilla. L'usuari va presentar una queixa formal al servei d'atenció al client d'AENA.				
Font: <i>Retingut per la Policia Nacional a l'aeroport del Prat per parlar només català o anglès</i> Diari ARA http://www.ara.cat/societat/Retingut-Policia-Nacional-aeroport-Prat-catala_0_726527425.html				

31- Un jove mallorquí passa una nit al calabós per no respondre en castellà a la Guàrdia Civil

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
7/07/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Sencelles (Mallorca)	Illes Balears
Víctima: Enric A., veí de Biniali				
Descripció del cas: Un jove militant de l'organització juvenil Arran, assistia a les festes del poblet de Biniali, al centre de Mallorca, quan va ser agredit per un grup de joves espanyolistes, que pretesament l'havien identificat com a independentista per l'aspecte extern. La víctima es va presentar a l'ambulància desplaçada al poble amb motiu de la revetlla per demanar de ser atès pels cops rebuts dels joves. Al cap de poc, van arribar diversos agents de la Guàrdia Civil, demanant pels incidents. El jove els va relatar els fets, però no li van fer cas, i el jove els recriminà aquesta passivitat. Els el van comminar a parlar en castellà i el jove s'hi va negar. Els agents el detingueren de manera violenta, amb cops i empentes contra la paret. El jove va passar la nit al calabós de la Guàrdia Civil d'Inca i assegura que va rebre maltractaments físics i psíquics tant dins el vehicle policial com al calabós. N'Enric fou alliberat l'endemà sense haver hagut de declarar davant el jutge de guàrdia. Més endavant posà una denúncia contra la Guàrdia Civil d'Inca.				
Font: <i>La Guàrdia Civil arresta un militant d'Arran per no contestar-los en castellà</i> Setmanari Directa http://www.setmanaridirecta.info/noticia/guardia-civil-arresta-un-militant-maulets-negar-se-contestar-los-castella				

32- Una funcionària de la comissaria de la Policia Nacional de Vic es nega a atendre un ciutadà per parlar en català i l'amenaça

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/08/2012	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Vic (Osona)	Catalunya
Víctima: Jaume Roure				
Descripció del cas: Un ciutadà vigatà es presenta a la comissaria de la Policia Nacional per renovar el document d'identitat espanyol, i quan demana informació sobre el tràmit, la funcionària li respon “Yo solo atiende en castellano”. El ciutadà continua parlant-li en català i ella repeteix “Yo solo atiende en castellano”; i en to amenaçant afegeix: “Si sigues así tendrás problemas”. La víctima, davant les amenaces policials i en la impossibilitat de tramitar el document d'identitat en la llengua oficial que s'estima més, tal com garanteix la llei, decideix anar-se'n sense consumir el tràmit. Va denunciar aquesta discriminació lingüística a la Plataforma per la Llengua, que al seu torn ho va denunciar públicament i va traslladar el cas a l'Oficina de Garanties Lingüístiques de la Generalitat de Catalunya.				
Font: <i>Queixa rebuda a través del correu electrònic a l'apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua el setembre del 2012.</i> <i>La Plataforma per la Llengua denuncia un nou cas de discriminació lingüística a la Comissaria de la Policia Nacional a Vic</i> https://www.plataforma-llengua.cat/noticies/interior/1978 <i>Un veí de Vic denuncia un cas de discriminació lingüística</i> Nació Digital http://www.naciodigital.cat/noticia/48648/vei/vic/denuncia/cas/discriminacio/linguistica				

33- Un viatger, retingut per la Policia Nacional a l'aeroport de Barcelona per haver donat el número del document d'identitat en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
7/9/2012	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Aeroport de Barcelona (Baix Llobregat)	Catalunya
Víctima: Bernat Gasull i Roig				
Descripció del cas: En Bernat Gasull tornava a Barcelona en un vol de fora la Unió Europea el 7 de setembre del 2012. En baixar de l'avió va haver de passar pel control de duana, on va saludar la policia amb un "Bon dia" i va presentar el passaport. L'agent li va demanar el número del document d'identitat espanyol i el viatger l'hi va dictar. El policia li va exigir que l'hi dictés en castellà i el viatger s'hi va negar, fent ús dels seus drets lingüístics. Per tal de rebaixar la tensió, li va escriure els números en un paper per si no l'entenia, però el policia ho va rebutjar. L'agent es va molestar per l'actitud del ciutadà i va cridar: "¡Cerradlo todo!"; va tancar la cabina i va anar a cercar més policies, que van envoltar el viatger i van adreçar-li paraules despectives i escarnidores, com "¡Estamos en España!", "¡Esto no es un circo!" i "¡Tienes que hablar la lengua del Estado!". En Bernat els va tornar a recordar el seu dret d'expressar-se en la llengua oficial que s'estimés més. Al cap de pocs minuts, veient que el viatger no cedia, els agents van anar a cercar una traductora i aquesta va anar traduint els números del document d'identitat als agents. Tot seguit li van demanar més dades personals (adreça, telèfon), i al cap d'uns vint minuts el van deixar anar.				
Font: La policia retiene a un hombre en el Prat por hablar catalán La Vanguardia http://www.lavanguardia.com/participacion/20120913/54350369037/policia-retiene-hombre-prat-hablar-catalan.html Retingut a l'aeroport per parlar en català Blog Plataforma per la Llengua http://blogspersonals.ara.cat/elcatalasuma/2012/09/20/retingut-a-laeroport-per-parlar-en-catala/				

34-Una jutgessa de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un ciutadà català al·legant que li parlava en català per separar-la de la seva mare

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
10/10/2012	Administració central de l'estat	Audiència Provincial de Cantàbria	Cambrils (Baix Camp)	Catalunya
Víctima: Mosso d'esquadra, veí de Cambrils				
Descripció del cas: Una jutgessa de l'Audiència Provincial de Cantàbria va retirar la custòdia de la seva filla a un Mosso d'Esquadra resident al municipi de Cambrils al·legant que parlava en català a la seva filla per tal de destruir els vincles afectius amb la mare, agent de la Guàrdia Civil resident a Santander. En la resolució, la jutgessa argumentava que el pare parlava en la seva llengua materna a la filla com una de les estratègies per "<i>destruir los vínculos con la madre</i>". La menor sempre va residir amb el seu pare, atès que després de la ruptura de la parella, la mare se'n va anar a Santander. Posteriorment, tres sentències judicials van ratificar la custòdia de la menor al pare. No obstant això, la jutgessa va determinar que el pare no ensenyava el castellà per "<i>transformar la conducta de la niña</i>". El pare, per la seva banda, va declarar que la nena no tenia cap problema amb el castellà i que l'estava aprenent a l'escola. Però, segons la jutgessa, parlar en la seva llengua materna a la filla era un motiu suficient per retirar-li la custòdia. El pare va recollir signatures contra la sentència al municipi de Cambrils i va convocar una concentració davant el domicili de la nena.				
Font: Una jutge de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un mosso per "no ensenyar-li castellà" El Periódico http://www.elperiodico.cat/ca/noticias/societat/jutge-cantabria-retira-custodia-fillsa-mosso-per-ensenyar-li-castella-2222913				

35-Hisenda es nega a tramitar la pensió a una vídua al·legant que havia presentat el certificat de defunció en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
30/10/2012	Administració central de l'Estat	Ministeri d'Hisenda	Calafell (Baix Penedès)	Catalunya
Víctima: M. Dolors Terrón Sacristán				
Descripció del casM.Dolors Terrón va perdre el seu marit a l'estiu de 2012, en un accident de muntanya a la Pica d'Estats. A principis de setembre es va posar en contacte amb el seu advocat per realitzar els tràmits pertinents per percebre la pensió de viduïtat. El marit de la víctima era funcionari, per tant, el Ministeri d'Hisenda era l'encarregat de tramitar l'expedient. Una vegada entregats tots els papers, la M. Dolors va rebre una carta del ministeri en què li comunicaven que el seu expedient estava paralitzat, atès que mancava el certificat de defunció del registre espanyol. La víctima va comunicar aquesta informació al seu advocat, que van trucar immediatament a la cap de secció del departament corresponent. Aquesta va comunicar a l'advocat que sí que tenien el certificat de defunció (a més d'una fotocòpia del llibre de família i un certificat de defunció internacional, atès que el seu marit va morir a la zona francesa), però que estava escrit en català, i ella no tenia per què entendre aquest idioma. I, seguidament, li etzibar a l'advocat <i>"Bueno para que esto se agilice y no haya más demoras. Me hacen llegar el certificado de defunción en español, pues si no, puede quedar entretenido por cualquier otro compañero mío"</i>. L'advocat de la víctima va destacar que era un cas estrany i que la no admissió de certificats en català era una novetat, ja que uns mesos enrere no exigien que aquests haguessin de ser en castellà.				
Font: <i>La Plataforma per la Llengua denuncia que Hisenda no tramita la pensió a una vídua per presentar el certificat de defunció en català</i> Plataforma per la Llengua http://www.plataforma-llengua.cat/noticies/interior/1967 Carta informativa M.Dolors Terrón Sacristán Plataforma per la Llengua http://www.plataforma-llengua-cat/media/assets/3211/cartadolorsterron.pdf				

36- A un conductor d'Almenara li retiren el carnet de conduir i el retenen tres hores en un control de la Guàrdia Civil per parlar en valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/12/2012	Administració central de l'estat	Guàrdia Civil	Almassora (Plana Alta)	País Valencià

Víctima: Carles Mateu Blay, veí d'Almenara

Descripció del cas: Carles Mateu va ser aturat en un control d'alcoholèmia de la Guàrdia Civil en una rotonda de la CV-18, a la sortida d'Almassora el dia 21 de desembre de 2012. La víctima es dirigia a recollir el fill a l'escola, conduint el cotxe de la seva cunyada, fet que va propiciar una conversa amb els agents referida a la documentació. En Carles va notar de seguida que els agents estaven molestos perquè se'ls dirigia en valencià, cosa que va corroborar en el moment que un dels agents li van etzibar: *"A mi, me hablas en español, que estamos en España"*. La víctima s'hi va negar i pocs minuts després, el mateix guàrdia civil li va dir *"Hoy llegarás a casa sin carnet de conducir"*.

Els agents van sotmetre a la víctima a un control d'alcoholèmia, amb resultat negatiu, i llavors el van fer sortir del cotxe i, fins i tot, el van empentar mentre li exigien repetidament que parlés en castellà. Posteriorment, el van fer tornar al cotxe i esperar-se fins que vingués un agent d'atestats; quan finalment aquest va arribar els dos primers guàrdies civils van marxar, però abans van deixar-li tota la documentació i una sèrie de denúncies falses. Davant la incredulitat i sorpresa del tercer agent, en Carles va constatar que havia estat denunciat per no portar el cinturó de seguretat, per no portar armilla reflectant i negar-se a fer el control d'alcoholèmia, totes falses com es va constatar en el judici posterior. Es va sotmetre, altra vegada, al test de d'alcohol i drogues amb resultat negatiu. Tot i així, les multes posades per la primera parella d'agents sumaven un total de 12 punts del carnet de conduir, curiosament els mateixos punts que porten a la retirada d'aquest.

Font:

"M'han retirat el carnet de conduir per parlar en valencià" Vilaweb

<http://www.vilaweb.cat/noticia/4068300/20121223/mhan-retirat-carnet-conduir-parlar-valencia.html>

El conductor multat per parlar en valencià guanya el cas i el jutge anul·la les sancions de la Guàrdia Civil Diari ARA http://www.ara.cat/paisvalencia/denuncia-valencia-Guardia-Civil-Almenara-Carles-Mateu-judici_0_849515176.html

37- Una veïna de Vistabella del Maestrat vexada per un metge de l'Hospital Jaume I de Castelló de la Plana per parlar en valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
31/12/2012	Administració autonòmica	Agència Valenciana de la Salut	Castelló de la Plana (Plana Alta)	País Valencià
Víctima: Elvira Safont i Pitarch, veïna de Vistabella del Maestrat				
Descripció del cas: La veïna de Vistabella del Maestrat va acudir a l'hospital Jaume I de Castelló de la Plana per unes molèsties a la cama. Quan va entrar a la consulta del traumatòleg que aquella tarda atenia a urgències, aquest li va ordenar que s'estirés a la llitera, i aleshores ella li va explicar que havia sortit a córrer el matí i que després no podia posar el peu a terra. En aquell moment, el metge, teclejant a l'ordinador i sense mirar-la, li va etzibar <i>"Usted es una maleducada, esto es España y me tiene que hablar en español; yo me he dirigido a usted en español, no en valenciano, por lo tanto, por educación, usted me tendría que haber hablado en español"</i>. L'Elvira es va quedar astorada, i no va tornar a parlar davant el metge, ni quan li va lliurar les radiografies i el diagnòstic. L'Elvira va afegir que el metge li va dir que entenia i parlava el valencià, però que ella havia de parlar en espanyol per educació. Aquella nit l'Elvira no va poder dormir dels nervis i el dia següent va presentar queixes a l'hospital, la Generalitat, la mútua i al Síndic de Greuges. Fins on sabem, no ha rebut cap resposta de les administracions que han vulnerat la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià.				
Font: <i>La Plataforma per la Llengua assessora a la víctima d'una nova discriminació lingüística a l'Hospital Jaume I de Castelló de la Plana</i> Plataforma per la Llengua https://www.plataforma-llengua.cat/noticies/interior/2050 <i>"Vostè és una mal educada, això és Espanya i m'ha de parlar en espanyol"</i> Vilaweb http://www.vilaweb.cat/noticia/4072461/20130110/voste-mal-educada-aixo-espanya-mha-parlar-espanyol.html				

38- El dolçainer del grup musical Obrint Pas detingut, amenaçat i agredit per haver parlat en català a dos policies nacionals a València

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
23/03/2013	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	València (Ciutat de València)	País Valencià
Víctima: Miquel Gironès, dolçainer del grup musical Obrint Pas				
Descripció del cas: El músic valencià Miquel Gironès havia aturat el cotxe en un carrer del barri de Benimaclet de València per assistir a una entrevista el passat 23 de març de 2013. Mentre recollia les coses i sortia del vehicle li van caure uns papers a terra, just quan passava una patrulla de la policia espanyola, que li va etzibar: <i>"Escucha, cerdo, ¿te has pensado que esto una papelera?".</i> El músic va intentar explicar a la parella d'agents la situació, però la reacció dels agents fou: <i>"Y encima, en valenciano, catalán o lo que sea. Venga, baja del coche."</i> Els agents van demanar-li la identificació i van començar a escorcollar el cotxe; la víctima va reaccionar dient que no havia fet res, però els agents el van fer callar, recriminar-li que era una falta de respecte que els parlés en català si ells li parlaven en castellà. El músic va respondre que tenia dret a parlar en valencià. Els agents cada cop més agressius van obrir el maleter i van trobar un estoig que contenia un llaüt, regal dels pares de la víctima. Li van exigir que l'obris, però en Miquel no tenia la clau. Aleshores, els agents, van amenaçar amb trencar l'estoig i en Miquel els va contestar que si continuaven intimidant-lo trucaria el seu advocat. Un dels agents va explotar i li va etzibar cridant <i>"Que me hables en español, cojones"</i> mentre no parava d'insultar-lo. Perplex, per l'abús d'autoritat, el dolçainer, li va respondre <i>"Què em faràs, em trencaràs la cara?"</i>. La reacció de l'agent més agressiu fou emmanillar-lo i posar-lo dins el cotxe de policia, mentre li deia <i>"Ya tienes lo que querías, hoy dormirás en comisaría"</i>. Durant el trajecte fins a la comissaria van continuar els insults i les agressions, mentre li recriminaven que parlés en valencià, així com el seu aspecte físic. Aquell dia en Miquel Gironès no va sortir de comissaria fins a quarts de dotze de la nit.				
Font: <i>Un policia a Miquel Gironès (Obrint Pas: Què em parles en espanyol, collons!</i> Vilaweb http://www.vilaweb.cat/noticia/4109561/20130427/policia-miquel-girones-obrint-pas-em-parles-espanyol-collons.html				

39- Un professor de la Universitat Jaume I de Castelló dedica les hores docents a demostrar la inutilitat del valencià i anomena “perroflauta” a un alumne que es va queixar del mètode pedagògic

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/03/2013	Administració autonòmica	Universitat Jaume I	Castelló de la Plana (Plana Alta)	País Valencià
Víctima: Àlvar Carceller i altres alumnes de magisteri de la Universitat Jaume I				
Descripció del cas: Aquest cas es repeteix durant almenys 3 o 4 anys, segons els testimonis dels alumnes. En tot cas, s'agafa com a data de referència el moment en què el cas va aparèixer a la premsa i a l'opinió pública. Un professor de Didàctica de la Llengua i de la Literatura Espanyoles del grau de magisteri de la Universitat Jaume I es dedica a demostrar la inutilitat del valencià a les seves classes. Durant el primer dia de classe, el professor reparteix un qüestionari escrit en castellà en què les preguntes són deliberadament orientades a desprestigiar el valencià. Alguns exemples de les preguntes formulades pel professor són: <i>“¿E parlen més de quatre-cents milions persones”</i> o <i>“¿Si només existís aquest idioma a la Comunitat Valenciana resultaria difícil sortir a buscar feina a fora i que gent de fora vingués aquí a treballar”</i>. Els alumnes havien d'assenyalar a quin idioma es referia cadascun dels enunciat, per després, a través de metàfores, demanar als alumnes quina llei lingüística prefereixen. Durant els primers dies de classe es van generar discussions i diversos alumnes van abandonar l'aula. L'alumne Àlvar Carceller es va dirigir a parlar amb el professor i va fer una queixa verbal al cap del departament. L'actitud del professor va ser hostil i va etzibar-li que <i>“estudiar en valencià era absurd i que parlar-lo a les institucions públiques era una ofensa”</i>. Quan l'alumne li va recriminar que dedicava més temps a adoctrinar que a impartir el temari de l'assignatura, el professor van insultar-lo amb adjectius com <i>“perroflauta”</i> o <i>“pancatalanista”</i>.				
Font: Adoctrinament espanyolista d'un professor a la Universitat Jaume I de Castelló Vilaweb http://www.vilaweb.cat/noticia/4099387/20130327/adoctrinament-espanyolista-professor-universitat-jaume-castello-acabar.html				

40- Un pare i un fill insultats per dos agents de la Policia Nacional en un tren regional per parlar en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
08/04/2013	Administració central de l'estat	Cos Nacional de Policia	Figueres (Alt Empordà)	Catalunya
Víctima: Joan Pueyo Sandez i el seu fill				
Descripció del cas: Joan Pueyo i el seu fill van agafar el tren regional de Barcelona a Figueres el dia 8 d'abril de 2013. En un moment del trajecte van entrar dos homes i el fill de denunciant va demanar amablement al darrer home que va entrar si podia tancar la porta. La resposta del policia de paísà fou: <i>"En español o nada"</i>, mentre marxava al final del vagó perquè hi havia una persona que no havia pagat el bitllet. Al cap d'uns moments, els dos homes van tornar i el més jove es va apropar a la víctima i li va mostrar la placa de policia, mentre l'exhortava a identificar-se. En Joan li va dir que ell només li havia demanat que tanqués la porta i que això no tenia res a veure amb identificar-se. Mentrestant, el policia, sense escoltar, li repetia a la víctima <i>"En mi idioma, aquí se habla en mi idioma"</i>. Aleshores, es va apropar a la discussió una senyora, que es va dirigir al policia més jove recriminant-li que hagués insultat en Joan i al seu fill amb la frase: <i>"Ahora vamos a identificar a estos gilipollas"</i>. Els dos policies, veient que diferents persones del vagó els recriminaven la seva actitud, van decidir marxar. Més tard, els dos policies van retornar al vagó de les víctimes i es va tornar a començar una discussió en què els policies van insultar a en Joan, dient-li: <i>"Usted es un imbécil"</i> i insistint tota l'estona que li parlessin en castellà. Finalment, van arribar a Figueres, on els esperava una parella d'agents dels Mossos d'Esquadra, davant els quals en Joan es va identificar, mentre que un dels dos policies s'hi va negar en rodó. El dia següent en Joan es va presentar a la comissaria dels Mossos d'Esquadra per posar una denúncia contra els dos policies i, posteriorment, la senyora que va presenciar els fets també va acudir-hi per declarar en qualitat de testimoni i corroborar la versió del veí de Vilajuïga.				
Font: Queixa rebuda a través del correu electrònic a l'apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua a l'abril de 2013. Nou cas d'agressió lingüística de la policia espanyola, a Figueres ElPuntAvui http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/640659-denuncia-uns-policies-que-li-exigien-de-parlar-en-castella.html				

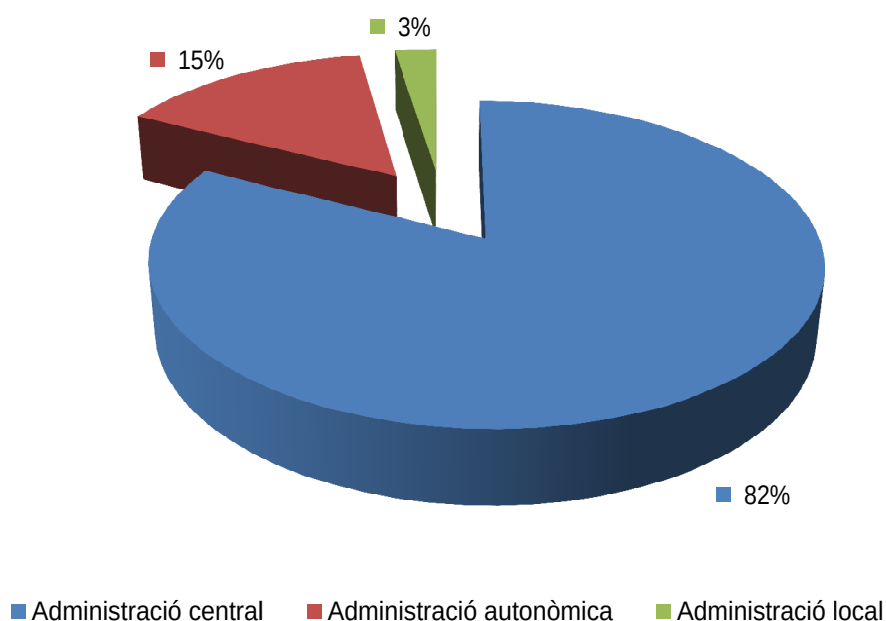
5. Anàlisi dels casos de discriminació lingüística

Una vegada descrits, de manera sistemàtica, aquests 40 casos de discriminació lingüística ocorreguts en els territoris de parla catalana durant el període 2007-2013, en aquest apartat analitzem les regularitats estadístiques del conjunt de casos sotmesos a estudi.

A través de la figura 5.1 es pot observar que la gran majoria de casos de discriminació lingüística analitzats s'han produït en organismes o institucions que depenen directament de l'Administració central de l'Estat, en concret, més del 80% de tots els casos. A molta distància, es troben les discriminacions que han succeït en alguna de les administracions autonòmiques, que sumen el 15% (6 casos). Finalment, tan sols un dels casos (2,5%) s'ha produït en una administració local, concretament, a l'Ajuntament de Dènia.

Figura 5.1- Casos de discriminació lingüística en funció de l'administració implicada, 2007-2013

Administració	Freqüència	Percentatge
Administració central	33	82,5%
Administració autonòmica	6	15,0%
Administració local	1	2,5%
Total	40	100,0%



Font: Elaboració pròpia.

L'alt volum de casos de discriminació lingüística que acumulen les institucions o organismes dependents de l'Administració central de l'Estat mostren les importants deficiències en l'acompliment de la legislació en matèria lingüística d'aquest nivell de l'Administració espanyola. Per altra banda, el fet que la major part dels casos de discriminació s'hagi produït en organismes i institucions pertanyents a l'Administració central de l'Estat és encara més greu, atès que el govern central és el màxim responsable de fer complir les lleis estatals, els estatuts d'Autonomia i els convenis internacionals signats i ratificats per Espanya, com ara la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, que prohibeixen expressament qualsevol tipus de discriminació per motius lingüístics.

Si es desglossen els casos de discriminació lingüística en funció dels organismes o institucions infractors (vegeu figura 5.2) es pot comprovar com les forces de seguretat de l'Estat són les responsables de gairebé 2 de cada 3 dels casos recollits en aquest informe. La Guàrdia Civil, cos de seguretat pública d'àmbit estatal i de caràcter militar, té el privilegi d'acumular el 40% de totes les discriminacions lingüístiques registrades en aquest informe.

Figura 5.2- Organismes i institucions implicats en casos de discriminació lingüística, 2007-2013

Organisme	Freqüència	Percentatge
Guàrdia Civil	16	40
Cos Nacional de Policia	9	22,5
Agència Valenciana de Salut	3	7,5
ADIF	1	2,5
Ajuntament de Dènia	1	2,5
Audiència Provincial Alacant	1	2,5
Audiència Provincial de Cantàbria	1	2,5
Departament Treball Generalitat Cat	1	2,5
Junta Electoral de Palma	1	2,5
Ministeri d'Hisenda	1	2,5
Oficina de Registre DNI Tarragona	1	2,5
Registre Civil de Badalona	1	2,5
Servei de Salut de les Illes Balears	1	2,5
Tribunal Suprem	1	2,5
Universitat Jaume I	1	2,5

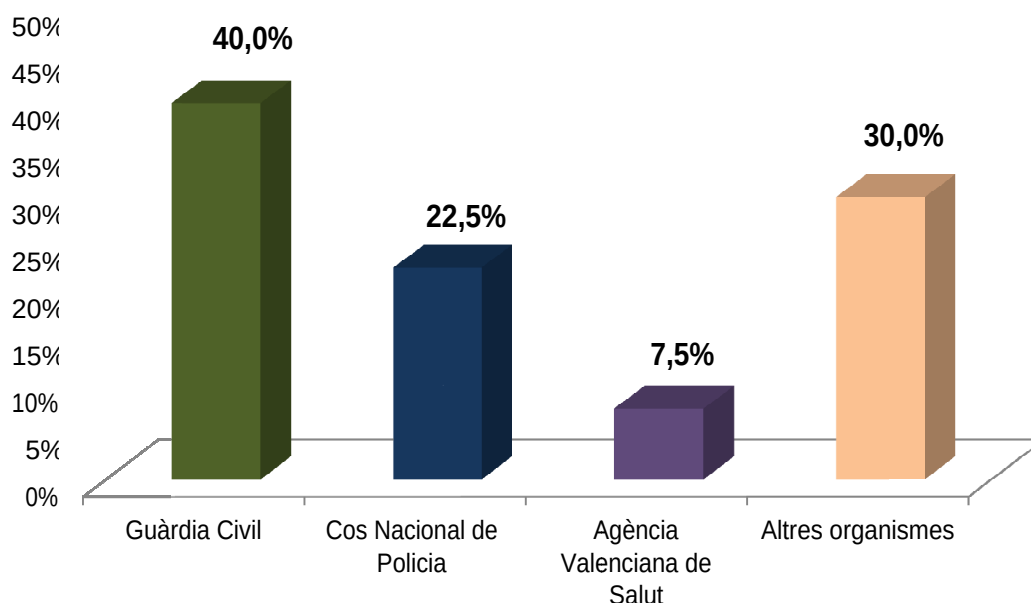
Font: Elaboració pròpia.

Els agents del Cos Nacional de Policia, institut armat de naturalesa civil dependent del Ministeri de l'Interior, acumulen també un nombre de casos elevat; el 22,5% dels casos (9 casos). En aquest sentit, la gran proporció de casos en què hi ha implicats agents de les forces de seguretat de l'Estat dependents del govern central mostra els dèficits democràtics

d'aquests cossos i l'animadversió d'aquests organismes envers la diversitat lingüística i les lleis autonòmiques, estatals i europees que l'emparen i protegeixen.

A molta distància, cal destacar que l'Agència Valenciana de Salut, organisme de la Generalitat Valenciana, registra tres casos de discriminació lingüística a pacients valencians que no van ser atesos o bé van ser vexats per expressar-se en valencià. El Síndic de Greuges valencià en una resolució oficial comminava la Generalitat Valenciana a dur a terme les modificacions oportunes per garantir el dret d'opció lingüística dels ciutadans valencians en els serveis d'atenció sanitària i a impedir qualsevol discriminació per raó de llengua.

Figura 5.3- Principals organismes i institucions implicades en casos de discriminació lingüística, 2007-2013



Font: Elaboració pròpia.

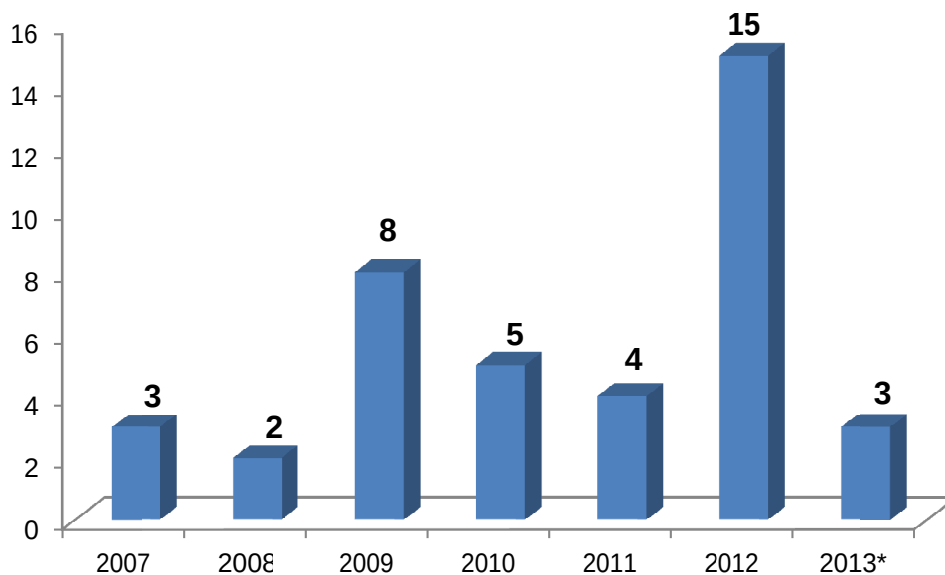
Finalment, el 30% restant dels casos de discriminació lingüística estudiats han succeït en altres organismes, la majoria pertanyents a l'Administració central de l'Estat: ADIF, Audiència Provincial d'Alacant i Cantàbria, el Ministeri d'Hisenda o el Tribunal Suprem entre d'altres. Pel que fa als organismes autonòmics implicats en aquests casos, a més de l'Agència Valenciana de Salut, també cal destacar: el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, la Universitat Jaume I o el Servei de Salut de les Illes Balears.

Si s'analitza l'evolució dels casos de discriminació lingüística en funció de l'any (vegeu figura 5.4), sobta el gran volum de casos que es van produir durant l'any 2012; 15 casos (37,5%). El segon any que acumula més casos és el 2009 amb 8 casos (20%), gairebé la meitat que els

comptabilitzats durant el 2012. Al 2012, des de la Plataforma per la Llengua s'ha notat un augment de les queixes per aquest tipus de discriminacions de caire lingüístic. Alguns dels motius que podrien haver portat a aquest creixement són l'augment de la consciència sobre els drets lingüístics entre els ciutadans, que cada vegada denuncien més aquest tipus d'agressions, o també una actitud més hostil envers el català d'alguns agents d'organismes o institucions estatals com a conseqüència del procés polític engegat a Catalunya.

Figura 5.4- Casos de discriminació lingüística a les administracions públiques per any, 2007-2013

Any	Freqüència	Percentatge
2007	3	7,5%
2008	2	5%
2009	8	20%
2010	5	12,5%
2011	4	10%
2012	15	37,5%
2013*	3	7,5%
Total	40	100%



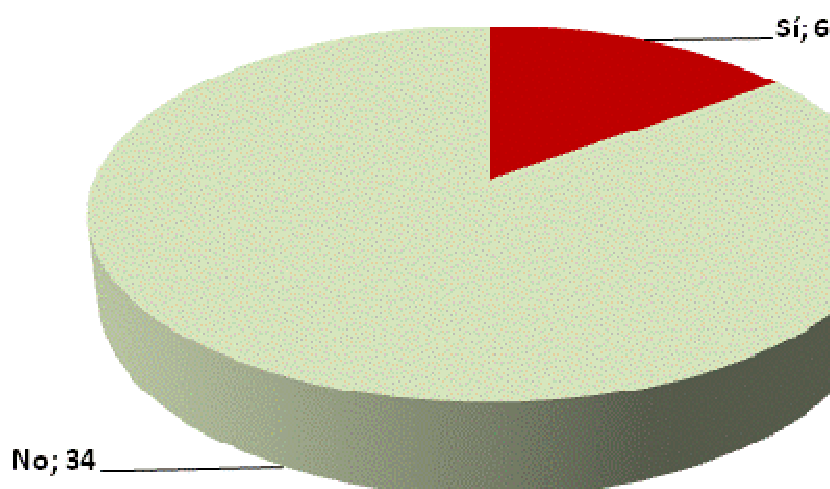
*Només s'analitzen els quatre primers mesos de l'any 2013

Font: Elaboració pròpia.

El 2013 no és comparable a la resta d'anys, atès que només s'han pogut comptabilitzar els casos ocorreguts durant els 4 primers mesos de l'any. Tot i així, en aquests quatre mesos s'han comptabilitzat tres casos.

Un altre dels aspectes que s'ha analitzat és si els casos de discriminació lingüística van anar acompanyats per una agressió física. Tal com es pot observar en la figura 5.5, en el 15% dels casos analitzats, a més de la discriminació i la negació dels drets lingüístics reconeguts en l'ordenament jurídic, s'hi ha d'afegir una agressió física. Cal destacar que en els 6 casos en què s'han registrat agressions de caràcter físic, els agressors han estat membres de les forces de seguretat de l'Estat: quatre vegades agents de la Guàrdia Civil i dues funcionaris del Cos Nacional de Policia.

Figura 5.5. Agressions físiques en els casos de discriminació lingüística a les administracions públiques, 2007-2013



Font: Elaboració pròpia.

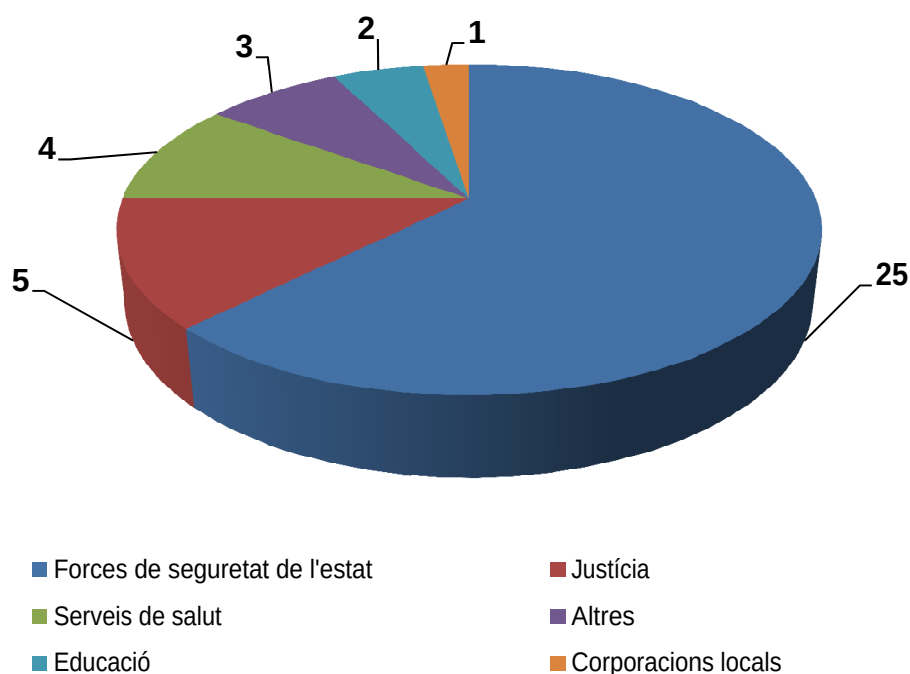
Aquest tipus de discriminació amb agressió física s'ha produït en els diferents territoris, però ha estat a Catalunya on se n'han produït més: 3 casos. Les Illes Balears i el País Valencià n'acumulen 2 i 1, respectivament. Cal remarcar que les dues agressions més violentes es van produir en instal·lacions aeroportuàries, on dos ciutadans van ser apallissats per agents de les forces de seguretat per expressar-se en català. La primera es va produir a l'aeroport de Mallorca l'estiu de l'any 2009 i la segona a l'hivern del 2012 a l'aeroport de Barcelona. També cal remarcar que la majoria d'aquests casos s'han produït durant els anys 2012 i 2013; concretament, aquests anys concentren 4 dels 6 casos d'agressions físiques.

Finalment, en la figura 5.6 es divideixen els casos en funció del sector en què s'han produït. Una ullada al gràfic esmentat permet visualitzar que en la majoria de discriminacions hi han estat implicats funcionaris de les forces de seguretat de l'Estat. Aquest sector concentra el 62,5% dels casos recopilats en aquest informe, fet que demostra els dèficits democràtics d'aquests cossos, així com el manteniment de tics autoritaris i contraris a la diversitat lingüística més propis del règim anterior.

A molta distància, altres sectors que també acumulen un nombre no menyspreable de casos de discriminació lingüística són l'àmbit de la justícia (12,5%) i dels serveis de salut (10%). En el sector de la justícia cal remarcar que dues d'aquestes discriminacions s'han produït en organismes judicials situats fora dels territoris de parla catalana: l'Audiència Provincial de Cantàbria i el Tribunal Suprem.

Figura 5.6-Casos de discriminació lingüística a les administracions públiques per sectors, 2007-2013

Sectors	Freqüència	Percentatge
Forces de seguretat de l'estat	25	62,5%
Justícia	5	12,5%
Serveis de salut	4	10,0%
Altres	3	7,5%
Educació	2	5,0%
Corporacions locals	1	2,5%



Font: Elaboració pròpia.

En l'àmbit dels serveis de salut les discriminacions s'han produït majoritàriament al País Valencià, on es concentren 3 dels 4 casos. L'altre cas es va produir a les Illes Balears i, en canvi, a Catalunya no s'ha detectat cap succés de naturalesa discriminatòria en l'àmbit dels serveis de salut.

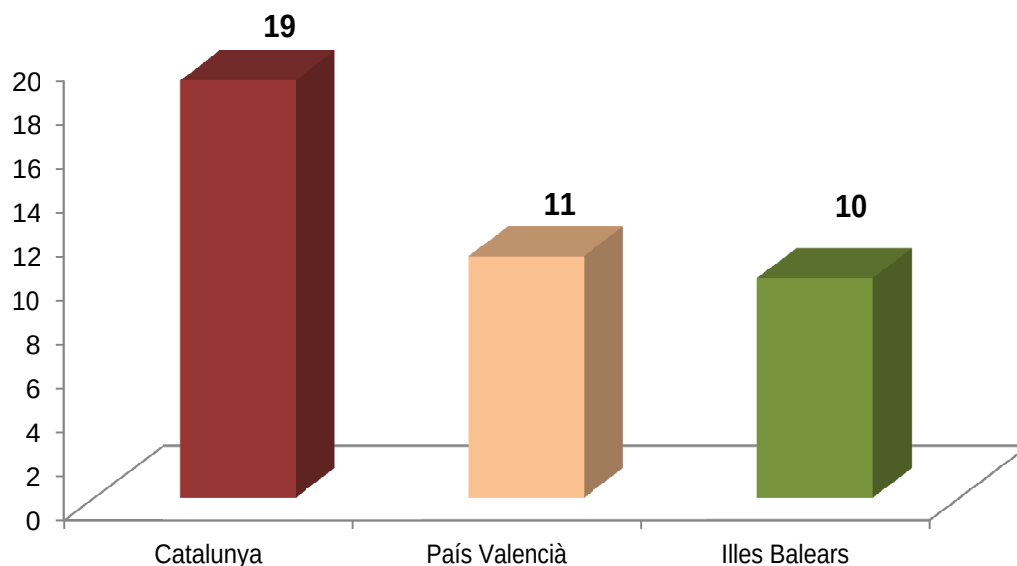
El sector educatiu concentra dos casos de discriminació i vulneració dels drets lingüístics que van succeir en un curs impartit pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya a Reus i, més recentment, amb un professor de la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana. Finalment, dos casos són situats en la categoria altres i només un es refereix a casos ocorreguts en una corporació local, en concret, a l'Ajuntament de Dènia al País Valencià.

6. Anàlisi dels casos de discriminació lingüística per territoris

Una vegada feta l'anàlisi del conjunt de les discriminacions lingüístiques recollides en l'informe, es passa a comparar les característiques d'aquests casos en funció del territori en què es van produir, amb l'objectiu de delimitar si hi ha trets diferencials segons el territori.

A través de la figura 6.1. es pot observar que el territori en què s'ha registrat un nombre més elevat de discriminacions lingüístiques és Catalunya, on es comptabilitzen 19 casos, que representa gairebé el 50% de tots els casos recopilats. Per altra banda, el País Valencià i les Illes Balears acumulen un volum molt semblant de discriminacions de caire lingüístic, 27,5% i 25% dels casos respectivament. No obstant això, la figura 6.1. mostra que aquests tipus de casos se succeeixen al llarg dels diferents territoris de parla catalana sota sobirania espanyola.

Figura 6.1-Casos de discriminació lingüística a les administracions públiques en funció del territori, 2007-2013



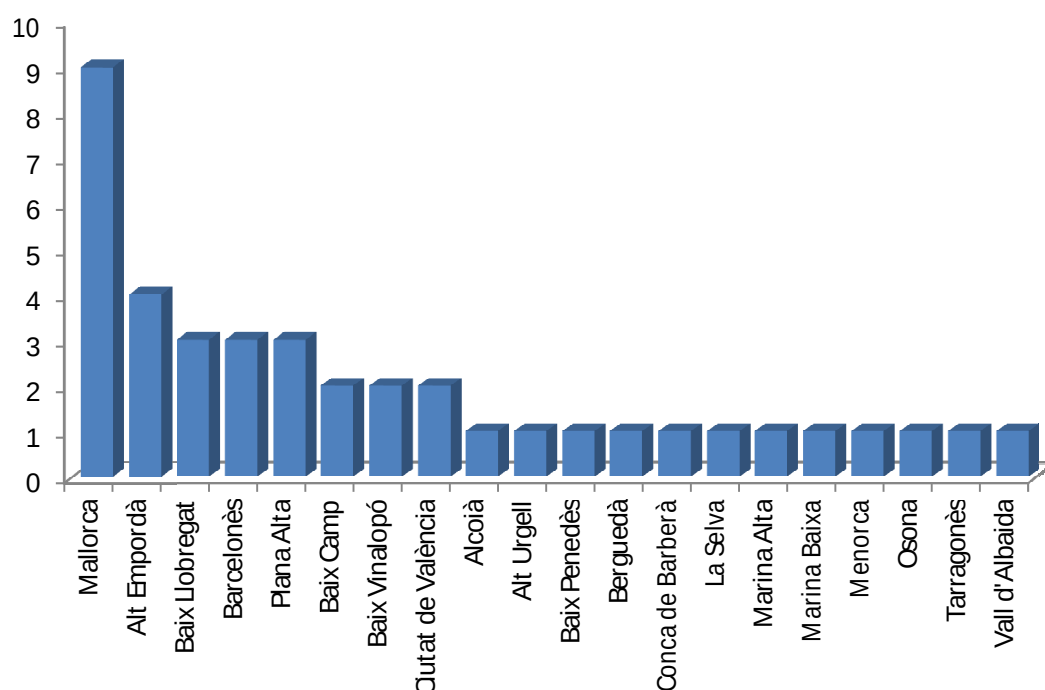
Font: Elaboració pròpia.

Si es delimita l'origen territorial de les discriminacions en funció de la comarca o illa en què han succeït (vegeu figura 6.2), es pot observar la important acumulació de casos a l'Illa de Mallorca on s'han produït fins a 9 discriminacions durant els darrers anys. Destaquem que alguns d'aquests casos han tingut un notable impacte mediàtic en l'opinió pública mallorquina i que en la majoria de casos l'Obra Cultural Balear ha assumit la defensa legal de les víctimes.

Un altre punt calent d'aquest tipus de discriminacions és la comarca fronterera de l'Alt Empordà, on s'han produït fins a 4 casos. Cal remarcar que 3 d'aquests casos s'han produït en

el darrer any i mig i que han estat causats per agents de les forces de seguretat de l'Estat. En el cas del Baix Llobregat, que acumula 3 discriminacions, totes s'han produït a l'aeroport del Prat i també han tingut com a protagonistes membres de les forces de l'ordre. Altres comarques que han registrat també 3 casos durant el període estudiat són el Barcelonès i la Plana Alta. En aquesta última comarca és destacable la diversitat d'institucions implicades: la Guàrdia Civil, la Universitat Jaume I i l'Hospital Jaume I de Castelló, gestionat per l'Agència Valenciana de Salut.

Figura 6.2-Casos de discriminació lingüística a les administracions públiques en funció de la comarca o illa, 2007-2013

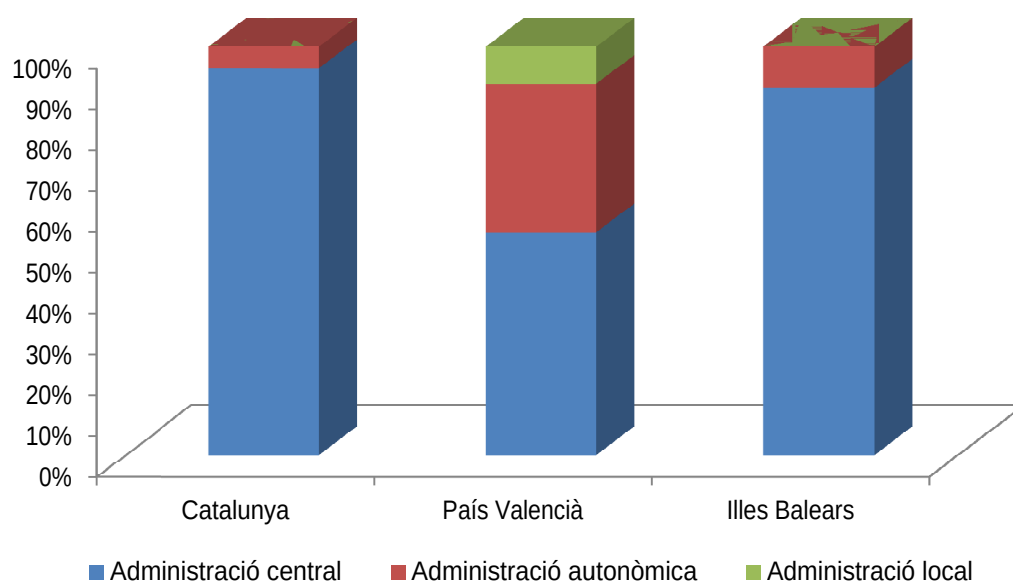


Font: Elaboració pròpia.

En el cas de les administracions implicades en aquest tipus de discriminacions (vegeu figura 6.3) sí que s'observen diferències substancials al País Valencià amb relació a Catalunya i les Illes Balears. Mentre que en aquests dos territoris el 90% dels casos recollits s'han produït en organismes i institucions de l'Administració central de l'estat, al País Valencià les discriminacions ocorregudes en institucions autonòmiques o locals representen més del 45% del total. Aquesta major proporció de discriminacions lingüístiques en les administracions més properes als ciutadans al País Valencià indica dèficits més aguts en el procés de normalització lingüística i el respecte envers els drets lingüístics dels ciutadans en aquest territori.

Figura 6.3- Casos de discriminació lingüística en funció de l'administració implicada i el territori, 2007-2013

	Catalunya	País Valencià	Illes Balears
Administració central	18	6	9
Administració autonòmica	1	4	1
Administració local	0	1	0
Total	19	11	10

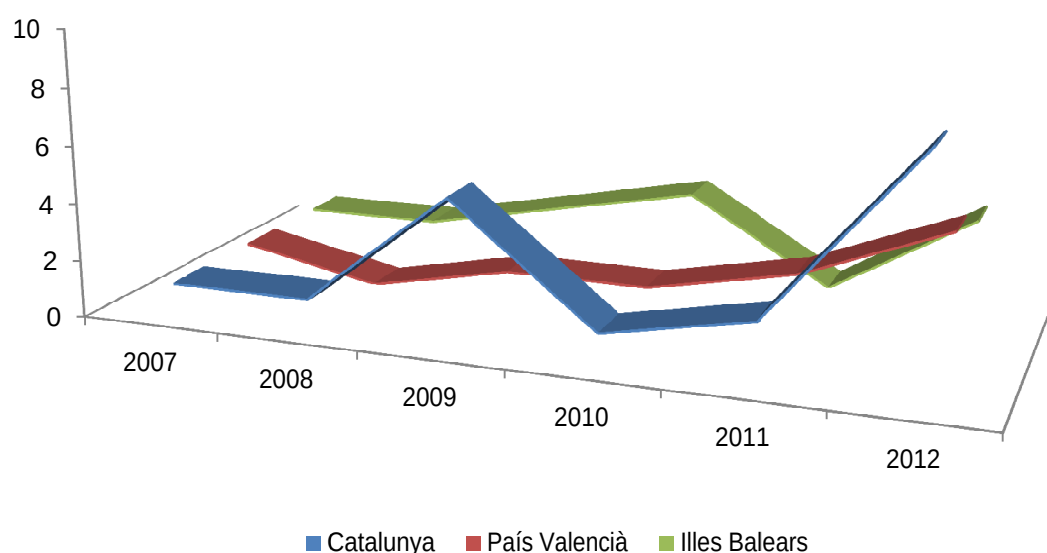


Font: Elaboració pròpia.

La figura 6.4. (vegeu pàgina següent) permet comparar el nombre de discriminacions lingüístiques als tres territoris en funció de l'any en què es van produir. Durant els primers anys sotmesos a estudi, 2007 i 2008, gairebé no hi ha diferències en el nombre de casos dels diferents territoris. En canvi, l'any 2009 s'observa un creixement de les discriminacions a Catalunya, que s'eleva fins a 5, mentre que al País Valencià i les Illes Balears es manté amb 1 i 2 casos, respectivament. L'any següent, 2010, hi ha una important reducció dels casos a Catalunya, de 5 a 1, i un lleuger augment a les Illes Balears; es registren tres discriminacions a les administracions públiques.

Figura 6.4- Casos de discriminació lingüística en funció de l'any i el territori, 2007-2013

Any	Catalunya	País Valencià	Illes Balears
2007	1	1	1
2008	1	0	1
2009	5	1	2
2010	1	1	3
2011	2	2	0
2012	8	4	3
Total	18	9	10



*No s'han comptabilitzat els casos dels primers quatre mesos de l'any 2013

Font: Elaboració pròpia.

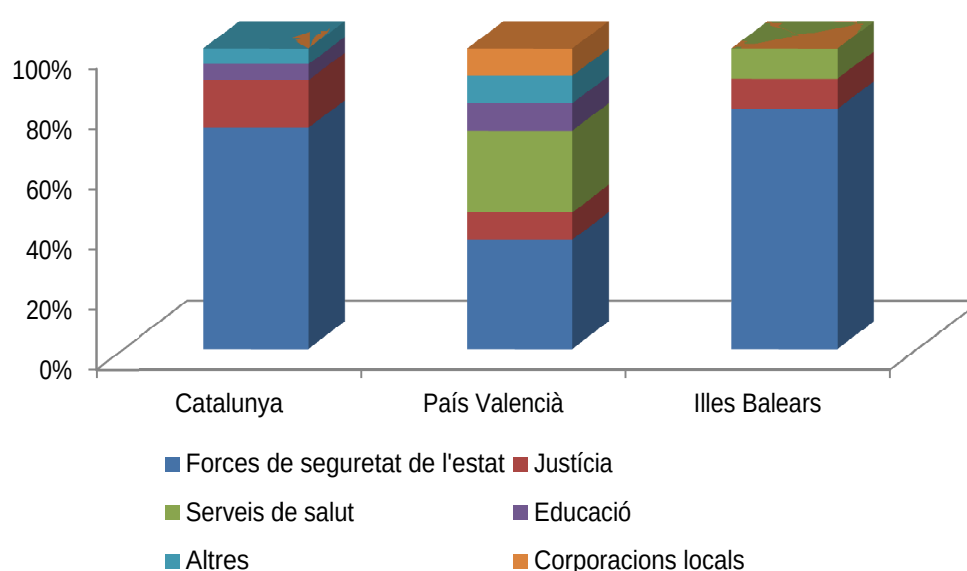
L'any 2011 es van produir un total de 4 casos; 2 a Catalunya i 2 més al País Valencià. En canvi a les Illes Balears, va ser l'únic any en què no hi va haver cap cas de discriminació lingüística registrat a les administracions públiques balears. En canvi, l'any 2012 van augmentar els casos, de manera notable, a tots els territoris. Catalunya és el territori en què més van incrementar-se, atès que se'n va registrar 8. Però també van augmentar al País Valencià (4 casos) i a les Illes Balears (3 casos). Cal remarcar que durant aquest any no només es van incrementar els casos sinó que també s'observa una major agressivitat. En tres ocasions aquestes discriminacions van acabar amb agressions de caràcter físic: dues a Catalunya i una a les Illes Balears.

Als territoris de Catalunya i les Illes Balears s'observa certa similitud en els sectors que concentren els casos de vulneració dels drets lingüístics (vegeu figura 6.3). En ambdós

territoris les forces de seguretat de l'Estat són les responsables de la major part dels casos, concretament el 73,7% a Catalunya i el 80% a les Illes Balears.

Figura 6.5- Casos de discriminació lingüística en funció del sector i el territori, 2007-2013

	Catalunya	País Valencià	Illes Balears
Forces de seguretat de l'estat	14	4	8
Justícia	3	1	1
Serveis de salut	0	3	1
Educació	1	1	0
Altres	1	1	0
Corporacions locals	0	1	0
Total	19	11	10



Font: Elaboració pròpia.

Contràriament, al País Valencià els sectors que acumulen casos de discriminació lingüística estan molt més repartits, tot i que les forces de seguretat de l'Estat tenen el privilegi de ser l'àmbit o sector que més discriminacions acumula: 4 casos (36,4%). Són també rellevants el nombre de vulneracions en l'àmbit de la salut: 3 casos (27,3%). De manera complementària, la justícia, l'educació i les corporacions locals també acumulen discriminacions.

En resum, si a Catalunya i les Illes Balears les forces de seguretat de l'Estat són el sector que acumula les vulneracions de manera clarament majoritària, al País Valencià els àmbits en què es produeixen són més amplis i hi ha més incidència de discriminacions en organismes i institucions dependents de l'Administració autonòmica.

Conclusions

En aquest informe s'han recopilat 40 casos de discriminació lingüística greu a les administracions públiques ocorregudes en els darrers anys (2007-2013) que els ciutadans han fet arribar a entitats de defensa i promoció de la llengua catalana i també els que han transcendit a l'opinió pública, a través dels mitjans de comunicació. Tot i així, com s'assenyalava en la introducció, **una part molt important d'aquest tipus de casos de discriminació i vexació per motius lingüístics no queden registrats perquè els ciutadans no ho denuncien a entitats, institucions públiques o mitjans de comunicació. Per tant, els 40 exemples de casos de discriminació durant el període 2007-2013 que es presenten en aquest informe només representen la part visible d'un fenomen que ha afectat molts més ciutadans dels territoris de parla catalana.**

La quantitat de casos registrats i el fet que es produeixin arreu dels territoris de parla catalana sota sobirania espanyola de manera reiterativa demostra que no són casos aïllats. Així doncs, malgrat que la legislació espanyola i europea garanteixen el dret a emprar la llengua catalana davant els treballadors públics i prohibeixen qualsevol tipus de discriminació per motius lingüístics, l'Estat espanyol no respecta aquesta legislació i, el que és pitjor, **els ciutadans dels territoris de parla catalana no tenen garantits els drets lingüístics reconeguts en l'ordenament jurídic. En molts casos, si es decideixen a exercir-los s'arrisquen a ser discriminats, vexats i, fins i tot, agredits físicament.**

Però no tots els nivells de l'Administració tenen els mateixos dèficits amb relació als drets lingüístics i civils dels ciutadans dels territoris de parla catalana. **Dels 40 casos exposats en aquest informe, el 82,5% són discriminacions en organismes o institucions dependents de l'Administració central de l'Estat.** Per tant, és en aquest nivell de l'Administració on menys es garanteixen els drets lingüístics i civils dels ciutadans. Això és especialment greu, atès que el govern central és el màxim responsable de fer acomplir les lleis i de respectar els convenis internacionals signats i ratificats per l'Estat, com ara la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries.

Un altre element destacable és que aquest tipus de discriminacions no resten circumscrites a un territori en concret, sinó que es produeixen en els tres principals territoris de parla catalana sota sobirania espanyola: Catalunya, Illes Balears i País Valencià. **Dels 40 casos exposats en aquestes pàgines gairebé la meitat (19) es van produir a Catalunya. Pel que fa al País**

Valencià i les Illes Balears s'exposen 11 i 10 casos de discriminació lingüística a les administracions públiques, respectivament. De manera complementària, també s'han recopilat les comarques o illes on s'han produït les 40 discriminacions lingüístiques de caràcter greu. **Destaca, sense cap mena de dubte, l'illa de Mallorca, on s'han produït 9 dels 40 casos presentats.** En aquest sentit, l'Obra Cultural Balear ha denunciat reiteradament la vulneració dels drets lingüístics dels ciutadans mallorquins i la inactivitat del govern balear per prendre les mesures necessàries per eliminar aquestes pràctiques il·legals. **També destaquen els 4 casos a la comarca catalana fronterera de l'Alt Empordà, tres dels quals s'han produït en el darrer any i mig, amb agents dels cossos de seguretat de l'Estat,** o els tres casos de les comarques de la Plana Alta i el Baix Llobregat. En aquesta darrera comarca, cal matisar que aquestes vexacions i discriminacions s'han produït a l'aeroport de Barcelona i que en l'informe es detallen dos casos més ocorreguts en d'altres aeroports: aeroport de Girona i aeroport de Palma. Per tant, **els aeroports també són un espai que acumula un nombre destacable de casos de vexacions o discriminacions per emprar la llengua catalana.**

En relació amb l'any en què es van produir les discriminacions exposades en l'informe, s'observa un important creixement del nombre de casos durant l'any 2012, i en menor mesura l'any 2009. No obstant això, en tots els anys analitzats es registren casos de discriminació lingüística, és a dir, aquest tipus de vexacions són denunciades pels ciutadans a les entitats de defensa de la llengua i cultura catalanes o als mitjans de comunicació periòdicament durant tot el període temporal analitzat; i això tenint en compte que moltes d'aquestes discriminacions no són mai denunciades o no arriben a l'opinió pública a través dels mitjans de comunicació. Pel que fa l'augment de casos registrats durant l'any 2012, un dels elements que ho podrien explicar és una major consciència ciutadana sobre els drets lingüístics i civils dels ciutadans, i, en conseqüència, un increment dels conflictes amb funcionaris per utilitzar la llengua catalana i dels casos de discriminació lingüística que han transcendit a l'opinió pública.

La Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia, forces de seguretat de l'Estat dependents del govern central, són les institucions que acumulen un major nombre de discriminacions i vexacions per motius lingüístics. Dels 40 casos, en 26 (65%) hi van estar implicats agents dels esmentats cossos de seguretat. Concretament, en 16 casos (40%) van ser funcionaris de la Guàrdia Civil i en 9 casos (22,5%) membres de la Policia Nacional. És a dir, els agents dels cossos de seguretat de l'Estat són un dels col·lectius més bel·ligerants contra l'ús del català i els drets lingüístics dels ciutadans. Resulta, si més no, paradoxal que els agents de les forces

de l'ordre, que són els encarregats de vetllar per la seguretat dels ciutadans i garantir-ne els drets reconeguts en l'ordenament jurídic, siguin al darrere de la majoria dels casos greus de discriminació lingüística. **La recurrència de casos en què hi ha implicats agents de la Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia mostra els déficits democràtics d'aquests cossos de seguretat i una actitud totalitària envers els ciutadans dels territoris de parla catalana que exerceixen els seus drets lingüístics, totalment inacceptable en una democràcia europea del segle XXI. Cal fer un esment especial als sis casos de discriminació lingüística descrits en l'informe que van acabar amb agressions físiques contra els ciutadans, i assenyalar que en tots aquests casos els agressors eren membres dels dos cossos de seguretat de l'estat.** Només en una ocasió aquestes agressions físiques han acabat amb una condemna judicial als agents implicats.

Tanmateix, no es poden ometre els casos de discriminació lingüística greu ocorreguts en altres sectors, com ara la justícia, els serveis de salut o l'àmbit educatiu. En l'àmbit de la justícia es relaten 5 casos de discriminació lingüística, que van des de la negativa d'un jutge a emprar el català, malgrat haver acreditat el coneixement d'aquesta llengua, fins a actituds vexatòries d'una jutgessa a un acusat per voler exercir el dret d'expressar-se en català passant per negatives a acceptar documents redactats en català que han provocat indefensió jurídica al ciutadà afectat. En els serveis de salut també s'han descrit casos de discriminació greus que, fins i tot, han provocat desatenció sanitària a la víctima en algun cas. Els dos casos relacionats amb l'àmbit de l'educació relaten casos d'intimidació i vexació contra estudiants per defensar els seus drets lingüístics.

Per territoris s'observen algunes diferències en les característiques de les discriminacions sotmeses a estudi. Per exemple, **al País Valencià hi ha una major proporció de discriminacions que es produeixen en organismes i institucions dependents de l'administració autonòmica.** En aquest sentit, a l'informe es descriuen tres casos de discriminació lingüística greu en les dependències de centres sanitaris de l'Agència Valenciana de Salut. **Contràriament, a Catalunya i les Illes Balears, més del 90% dels casos descrits han estat realitzats per personal públic dependent del govern central.** En el cas de les Illes Balears, en 8 dels 10 casos recollits els funcionaris discriminadors eren membres de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional i a Catalunya la proporció de discriminacions en què hi ha implicats agents de les forces de seguretat supera el 70% dels casos analitzats, però, en aquest territori, també s'observen més discriminacions lingüístiques greus en l'àmbit de la justícia.

En resum, **els 40 casos de discriminació lingüística greu a les administracions públiques** descrits en aquest informe ocorreguts en els darrers anys mostren els dèficits democràtics de **l'Estat espanyol amb relació als drets lingüístics dels ciutadans residents als territoris de parla catalana**. I, per altra banda, demostren la indefensió que pateixen molts ciutadans davant les vulneracions de la legislació estatal i europea en l'àmbit lingüístic. Cal recordar que no només els estatuts d'autonomia dels tres principals territoris catalanoparlants garanteixen els drets lingüístics dels ciutadans davant les administracions públiques, sinó que també ho fa la Carta europea de les Llengües regionals i minoritàries signada i ratificada per l'Estat espanyol, i, per tant, d'obligat compliment pel govern estatal.

A més, tal com s'ha apuntat repetidament, les discriminacions lingüístiques greus descrites en l'informe són només aquelles que han aparegut als mitjans de comunicació o han estat comunicades a les entitats de defensa de la llengua. Per tant, l'informe només ha pogut reflectir una part dels casos ocorreguts, atès que segur que hi ha molts d'aquests casos que queden invisibilitzats.

Amb aquest informe la Plataforma per la Llengua vol posar de manifest la situació intolerable que encara pateixen molts ciutadans catalanoparlants de l'Estat espanyol, que per exercir els seus drets lingüístics, reconeguts en l'ordenament jurídic, es veuen exposats a discriminacions, vexacions i, fins i tot, agressions físiques. **L'entitat considera inacceptable que, gairebé 40 anys després de la restauració de la democràcia, es continuïn produint casos de discriminació lingüística greus a les administracions públiques, i que els governs centrals i autonòmics no prenguin les mesures oportunes davant d'aquestes pràctiques antidemocràtiques i il·legals.**

PLATA FORMA PER LA LLENGUA

L'ONG DEL CATALÀ.

FES-TE'N SOCI.

WWW.PLATAFORMA-LLENGUA.CAT

Plataforma per la Llengua

Via Laietana, 48 A, principal 2a

08003 Barcelona

93 321 18 03

info@plataforma-llengua.cat

www.plataforma-llengua.cat